Влада-Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 226 (2228) ♦ Субота, 4 грудня 1999 року ♦ Ціна договірна

Звернення до військовослужбовців Збройних сил України з нагоди 8-ї річниці Збройних сил України

Шановні військовослужбовці, ветерани і працівники Збройних сил України!

Від імені Верховної Ради України сердечно вітаю вас з 8-ю річницею Збройних сил України!

Збройні сили є важливою опорою народу. Вони надійно захищають суверенітет й територіальну цілісність держави, мир і спокій суспільства, сприяють європейській безпеці.

Дуже важливо, що в нелегких соціально-економічних умовах українські воїни усвідомлюють своє високе призначення охороняти життя і працю нашого народу і завжди готові до виконання складних завдань сьогодення. Вони з гідністю і честю продовжують самовіддано працювати над перебудовою Збройних сил, підтримувати належну бойову готовність і приходити на допомогу там, де вона необхідна. Їхній буденний подвиг переконливо доводить, що у нас є надійна армія — армія народу і для народу.

Високо ціную і те, що наші захисники проявляють залізну витримку і глибоке розуміння часу при вирішенні проблем оновлення матеріальної бази, забезпечення житлом сімей, погашення заборгованості у заробітній платі.

Щиро дякую всім воїнам за відданість, мужність, терпіння, а деколи — і самопожертву. Завжди надіємося на вас і пишаємося вами!

Особливу подяку хочу висловити ветеранам Збройних сил! Велике спасибі вам за те, що зміцнюєте зв'язок між поколіннями, передаєте життєвий досвід, знання, ділитеся мудрістю з молодими.

Бажаю всім вам добра і щастя, оптимізму і духовних сил заради процвітання нашої Вітчизни!

З повагою,
Голова Верховної Ради
Олександр ТКАЧЕНКО.

... ЩОБ НЕ БУЛО ВІЙНИ

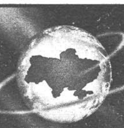
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

4 грудня

✔1925 р. У Харкові почала виходити республіканська газета «Комсомолець України» (із 1943 р. — «Молодь України»).

✔1939 р. Президія Верховної Ради СРСР ухвалила указ про розмежування областей між Україною та Білорусією.

✔1992 р. IV Всеукраїнський з'їзд Народного руху України. Головою обрано В. Чорновола.

XX століття: українські акценти

6-7

Вісім місяців перебував у полоні 57-річний киянин

11

! У номер

Шлях до Парижа пролягає через Москву

Зустріч президентів України і Росії відбудеться, як і було передбачено, у Москві 6 грудня. За повідомленням ІТАР-ТАРС, питання про можливе перенесення робочої поїздки Леоніда Кучми до Москви, під час якої він проведе переговори з Борисом Єльциним, навіть не обговорювалося.

Гадають, що зустріч відбудеться 6 грудня в першій половині дня. Після обіду Президент України відбуде з робочою поїздкою до Парижа, де проведе переговори з Президентом Франції Жаком Шираком.

На наступному тижні, 7—9 грудня, у Києві відбудеться 14-те пленарне засідання Генеральної асамблеї ПАЧЕС.

(Матеріал читайте на 9-й стор.).

З'явився ще один завод. Підпільний

Нове металургійне «підприємство» виявили практично в самому центрі Донецька співробітники відділу держслужби міського управління міліції по боротьбі з економічними злочинами. Орендувавши ливарну піч в одному з цехів каменеливарного підприємства ВАТ «Магма», підпільні «металурги» переплавляли брухт, який складався з ліфтового обладнання, промислових кабелів і контактних проводів для тролейбусних ліній, на злитки. З них згодом на одному з підприємств Кіровограда виготовляли автозапчастини. Там було виявлено близько сорока тонн злитків. Ще 32 тонни алюмінієвого брухту конфісковано безпосередньо в самому «цеху». Обслуговували піч професійні ливарники, котрим «підпільники» платили стабільну зарплату, повідомляє ДІНАУ.

○ *Унаслідок позапланової зупинки Хмельницької АЕС без світла залишилися 763 населені пункти області. У зв'язку з відключенням електроенергії мешканці двох вулиць Одеси заблокували рух транспорту.*

○ *До Дня інваліда в столиці відбувся спортивний фестиваль «Мрії здійснюються...».*

P.S.

У номер

Київ

Власність — справа серйозна

Президент України Леонід Кучма запропонував Верховній Раді скасувати закон про Фонд державного майна як такий, що суперечить Конституції і не відповідає законодавству, повідомляє прес-служба глави держави.

У листі до Верховної Ради Л. Кучма звертає увагу депутатів на те, що в основу закону покладено норму, відповідно до якої Фонд держмайна є органом, який здійснює повноваження власника державного майна, в тому числі функції його управління. На думку Президента, це не відповідає положенням Конституції.

Тому ФДМ, пише Президент, слід вважати центральним органом виконавчої влади, а не відомством зі спеціальним статусом, як передбачено в законі.

Депутати також не врахували рішення Конституційного Суду від 1 липня нинішнього року про підпорядкування ФДМ. Згідно з цим законом ФДМ підконтрольний і підзвітний Верховній Раді. Враховуючи це, глава держави запропонував депутатам скасувати закон про ФДМ і зобов'язав Кабінет Міністрів підготувати новий законопроект з цього питання.

Харків

«Моноліт» співпраці

Харківське державне виробниче об'єднання «Моноліт» розпочало виготовлення для Білоруського енергетичного концерну «Біленерго» автоматичних систем управління технологічними процесами на теплоенергоцентралях. Білоруські енергетики стали в СНД першими отримувачами таких систем, що відповідають світовим стандартам, але коштують дешевше, ніж подібна апаратура західних фірм. Співпрацюють з сусідами й інші харківські підприємства. Приміром, завод «Електроважмаш» освоїв випуск електрообладнання для знаменитих білоруських самоскидів великої вантажопідйомності «БілАЗ», повідомляє ДІНАУ.

Рівне

Його життя, мов спалах зірки

Внаслідок автомобільної катастрофи обірвалося життя депутата Рівненської обласної ради, начальника управління охорони здоров'я облдержадміністрації доктора медичних наук, професора, заслуженого лікаря України Віктора Поліщука. Він залишив по собі добру пам'ять і помітний слід. А найважливіше з усього — Рівненський обласний лікувально-діагностичний центр — один з найкращих медичних закладів України. Тут упроваджено більш як п'ятдесят нових методик діагностики та лікування. Внесок Віктора Поліщука у справу поліпшення здоров'я населення Рівненщини значний. З огляду на це депутати Рівненської обласної ради (а їх підтримали колектив лікувального центру, медики області) звернулися до Кабінету Міністрів України з клопотанням про присвоєння Рівненському обласному лікувально-діагностичному центру імені Віктора Поліщука, життя якого було, як спалах зірки, — коротке, але яскраве.

Фотофакт

Курсанти Миколаївського центру бойової підготовки нещодавно склали присягу на вірність народові України. Радість урочистої події поділили з новобранцями батьки, друзі, ветерани Великої Вітчизняної війни.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

Уряду «вліпили двійку»

Парламентська хроніка

Вечірнє засідання 2 грудня

На початку засідання Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко оголосив, що за годину до того він отримав від Президента України подання на призначення новим главою уряду Валерія Пустовойтенка. А наприкінці засідання парламент виставив «двійку» господарюванню очолюваного В. Пустовойтенком уряду — визнав незадовільною роботу з виконання державного бюджету України за 1999 рік, використання коштів держрезерву і звернувся до Генпрокуратури з вимогою перевірити факти порушення бюджетного законодавства, виявлені Рахунковою палатою ВР.

Оптимістичного тону основного доповідача з цього питання — міністра фінансів Ігоря Мітюкова —більшість сесійного залу не сприйняла. Хоча головний фінансист країни і старався. Цифра з його уст лунала «майже справна»: за 10 місяців до держбюджету надійшло 15,4 мільярда гривень, а до бюджетів усіх рівнів — 25,6 мільярда грн. Порівняно з аналогічним періодом минулого року номінальні доходи зведеного і державного бюджетів збільшилися відповідно на 3,9 мільярда та 3,4 мільярда гривень. Як окремим досягненням називалися «закручені» темпи погашення заборгованості з виплат зарплат, пенсій, стипендій у другій половині року, тобто напередодні президентських виборів.

Парламентарії запропонували подивитися на ці «досягнення» під іншим кутом зору. І тому запитували: чому напередодні виборів раптом майже у вісім разів зросли виплати громадянам і де взялися в держави такі кошти? Або чому було допущено такі перекоси в бюджетному фінансуванні різних гілок влади: на фінансування судової — 54 відсотки, законодавчої —76, виконавчої — 127? Культуру й науку профінансовано лише на 28 відсотків, тоді як апарат виконавчої влади перебрав стовідсоткову межу.

Відповіді на ці та інші непрості запитання дав у своїй доповіді голова Рахункової палати ВР Валентин Симоненко. Перевиконання плану надходжень до бюджету з податку на додану вартість на три відсотки досягнуто багато в чому за рахунок штучного стримування і відшкодування переплат платникам податків (за дев'ять місяців — 1 мільярд 300 мільйонів гривень). За словами голови РП, кошти для передвиборного погашення заборгованостей громадянам, наприклад, «вимітали» з рахунків Держмиткому, Податкової адміністрації та інших відомств. Перекоси в бюджетному забезпеченні відбувалися тому, що, знову цитую, «ставлення до коштів державного бюджету — як до власних — у діях виконавчої влади не змінилося». За його оцінками, виявлені Рахунковою палатою недоліки, порушення, допущені під час виконання бюджету-98, майже повністю повторюються і в цьому році.

Валентин Симоненко нагадав, що на пропозицію РП парламент прийняв законодавчу норму, якою зобов'язав був уряд категорично зупинити отримання підприємствами й організаціями іноземних кредитів під державні гарантії з 1 липня. Уряд відреагував на це двома постановами, давши гарантії на 23 мільйони доларів. На сьогодні така щедрість по-панськи коштує державі майже 5 мільярдів гривень.

Дарма в.о. віце-прем'єра Сергій Тигипко просив парламент утриматися від остаточної різкої оцінки роботи уряду. Єдине, на що змилувалися парламентарії, — на прохання урядовців вилучили з постанови п'ятий пункт, що стосувався проблеми взаємозаліків. Народні депутати гадають: які аргументи на свою користь наводитиме під час затвердження на прем'єрський пост кандидат і вчорашній прем'єр Пустовойтенко?

Анатолій БЕНЬ.

В. о. скаже, як жити далі

Ранкове і денне засідання 3 грудня

Традиційна розминка цього разу проходила особливо гостро. Так, Володимир Марченко рішуче виступив проти розформування фракцій тих партій, які на парламентських виборах-98 подолали 4-відсотковий бар'єр.

Олександр Єльяшкевич гостро заперечував проти спроб протидіяти зверненням наших парламентаріїв до Європейського суду та інших європейських структур з приводу тих грубих порушень демократичних прав і свобод, які мають місце в Україні.

Депутат Василь Круценко рішуче засудив намагання Президента шляхом щойно виданого указу ліквідувати в Україні колективні сільськогосподарські підприємства (КСП). Це робиться з посиланням на збитковість КСП внаслідок того, що вони начебто організаційно вичерпали себе. Однак, наголосив депутат, такі твердження є голослівними, вони не спираються на будь-які економічні обгрунтування. Здатні нагодувати Україну лише колективні господарства.

Цю позицію підтримав Голова ВР Олександр Ткаченко. Він вказав, що наміри ліквідувати колективні сільськогосподарські підприємства слід розцінювати однозначно — як антидержавні, спрямовані на подальший і остаточний підрив продовольчої безпеки нашої держави. Це вочевидь робиться на вимогу МВФ. Верховна Рада не може допустити такого згубного для України розвитку подій за чужим сценарієм. О. Ткаченко вказав також, що такі дії мають тягти за собою відповідальність аж до кримінальної.

Гостру дискусію викликав винесений на обговорення проект закону про зміни і доповнення до Закону «Про рекламу». Хоча його було оголошено як узгоджений, одностайності в оцінках, що вважати, зокрема, політичною рекламою, як її слід використовувати, не було. Як і щодо того, як бути з рекламою лікарських засобів. Як мають використовуватися доходи від реклами, ці та інші питання потребують точних визначень, які унеможливлювали б різночитання. Тож проект відправлено на повторне перше читання.

Не меншу зацікавленість з боку депутатського загалу викликав і проект закону про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям. Основна увага зверталася на такі моменти, як джерела фінансування соціальних допомог, їх адресність, регулярність виплат та інше. Цей проект прийнято у першому читанні. Далі без обговорення проголосовано прийняття проектів законів про вищу освіту (повторне перше читання); про ратифікацію Конвенції про визнання кваліфікації з вищої освіти в Європейському регіоні.

Після цього Голова ВР оголосив півгодинну перерву для зустрічі голів фракцій з кандидатом на посаду прем'єра. Валерій Пустовойтенко має сказати головне: як жити далі...

Після перерви обговорено три проекти, що стосуються проблеми податку на додану вартість. Основні розбіжності стосувалися питання щодо нульової ставки ПДВ. З обгрунтуванням своїх позицій виступили народні депутати Сергій Терьохін, Сергій Матвієнков, Ігор Юхновський, Олег Панасовський, Євген Мармазов. Одні твердили — для споживача введення нульової ставки ПДВ буде вигідне. Інші доводили — кінцева ціна спожитої енергії значно зростає, що призведе до значних втрат. Зрештою, прийнято (у першому читанні) проект, який доповідав один з його авторів Євген Мармазов.

На завершення обговорено й прийнято проекти законів про внесення доповнення до Закону «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» (щодо цукрових буряків та цукру); про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку у Житомирській області; про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування у зв'язку з запровадженням спеціального режиму інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Житомирській області; про звільнення від оподаткування грошових коштів, які спрямовуються на проведення новорічних і різдвяних свят для дітей і підлітків та операцій з продажу дитячих святкових подарунків. Прийнято також проект постанови про створення спільної парламентсько-урядової комісії з комплексного дослідження і узагальнення досвіду функціонування спеціальних (вільних) економічних зон та територій пріоритетного розвитку зі спеціальним режимом інвестиційної діяльності.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Свобода слова і відповідальність

Правові проблеми свободи слова і відповідальності засобів масової інформації були в центрі уваги учасників «круглого столу», організованого Державним комітетом інформаційної політики України, Радою Європи та недержавною організацією IREX ПроМедіа, який нещодавно відбувся в Києві.

Присутні наголошували на важливості обговорюваних питань для забезпечення свободи слова в Україні, необхідності подальшого вдосконалення національних правових норм та судової практики, які стосуються ЗМІ, відшкодування ними збитків морального (немайнового) характеру. Зокрема, народний депутат України Іван Чиж зазначив, що хоча на Україну нібито й розповсюджується юрисдикція Європейського суду з прав людини, але поки що в нашій судовій практиці не застосовується прецедентне право на підставі рішень означеного суду. А це інколи (за нашим законодавством) призводить до того, що ЗМІ вимушені сплачувати великі суми як відшкодування моральної шкоди посадовим та службовим особам, які, за практикою Європейського суду з прав людини, і саме за таких обставин ніколи їх не отримали б. Іван Чиж також висловився за те, що ЗМІ повинні бути не опозиційними до існуючої влади, не лояльними до неї, а об'єктивними. Він повідомив, що нещодавня друга спроба Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації, який він очолює, законодавчо встановити межі відшкодування моральної шкоди ЗМІ не була ухвалена Верховною Радою.

В обговоренні порушених «круглим столом» питань взяли участь Євген Бершеда, заступник міністра закордонних справ, Фраймут Дюве, представник ОБСЄ з питань свободи слова, Олександр Іванко, радник представника ОБСЄ з питань ЗМІ, Наталія Петрова, радник з правових питань IREX ПроМедіа, Світлана Куринська, суддя Київського міського суду, Микола Новосад, заступник голови Держкомінформполітики України та багато інших.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Які аргументи на свою користь наводитиме вчорашній прем'єр Пустовойтенко?

Штандарт, знак, гербова печатка, булава

Офіційними символами глави держави є прапор (штандарт), знак, гербова печатка і булава Президента України. Це передбачено указом Президента країни Леоніда Кучми від 29 листопада.

Під час складання присяги новообраним Президентом оригінал штандарта розміщується поруч із ним, знак Президента України покладається на новообраного главу держави, а гербову печатку й булаву йому вручають, сказано в указі.

Символи Президента України, відповідно до указу, постійно перебувають у службовому кабінеті глави держави в його резиденції в Києві.

Прапор (штандарт) Президента являє собою синє квадратне полотнище із зображенням золотого знака княжої держави Володимира Великого (малого державного герба України) в центрі. Полотнище обрамлене золотою облямівкою і прикрашене золотою бахромою. Древко штандарта дерев'яне, а його верхівка має форму кулі з оніксу, прикрашеної рельєфним накладним орнаментом із жовтого металу. До основи древка оригіналу прикріплюється срібна пластинка з вигравіруваними на ній прізвищем, іменем і по батькові Президента України й датою складання ним присяги народу. Після закінчення повноважень глави держави пластинку передають на зберігання до відділу державних нагород адміністрації Президента України. Дублікат президентського штандарта піднімають на флагштоці біля резиденції Президента в Києві. Ще одну копію штандарта глави держави встановлюють у ложі Президента в залі засідань Верховної Ради України під час його перебування там. Дублікат президентського прапора використовують у зменшеному вигляді на транспортних засобах пересування глави держави. Ще одна копія штандарта може встановлюватися або підніматися на флагштоці над іншими резиденціями під час перебування в них Президента, а також у місцях проведення офіційних заходів і урочистостей за участю глави держави.

Знак Президента України має форму орденського ланцюга, що складається з медальйона-підвіски, 6 фінiфтяних медальйонів і 12 декоративних ланок, розташованих у певній послідовності. Медальйон-підвіска являє собою геральдичний картуш з рельєфним зображенням малого державного герба України на синій емалі. Фініфтяні медальйони овальної форми обламовані геральдичним картушем і містять зображення знака київського князя Володимира Великого, гербів Галицько-Волинського князівства, Великого Князівства Литовського, Запорозького війська, родового герба гетьмана Богдана Хмельницького і герба Української Народної Республіки. На декоративних ланках ланцюга — стилізовані зображення листя і кетягів калини. Знак Президента України виготовлено з жовтого і білого металів, усі його елементи з'єднані між собою фігурними кільцями.

Президент надягає цей знак на шию під час приймання вірчих грамот глав дипломатичних представництв зарубіжних держав в Україні, під час вручення державних нагород України, президентських відзнак, відзнак лауреатів Державних премій України, а також під час телевізійних звернень до народу. Знак Президента використовується також в інших випадках, якщо це передбачено нормами протоколу.

Гербова печатка Президента України має форму круга, в центрі якого — зображення малого державного герба України з написом «Президент України» по колу над ним. Під зображенням герба — стилізоване зображення відзнаки Президента «Орден князя Ярослава Мудрого». Руків'я гербової печатки Президента виготовлене з лабрадориту, прикрашене накладним рельєфним зображенням малого державного герба України з жовтого металу і увінчане позолоченою орнаментованою верхівкою.

Гербова печатка Президента використовується для посвідчення підпису глави держави на грамотах, свідоцтвах про нагородження президентськими відзнаками і присудження почесних звань, а також на посланнях Президента України главам інших держав.

Гербову печатку виготовляють у чотирьох екземплярах, один з яких є еталонним.

Булава Президента України виготовлена з позолоченого срібла. Руків'я і верхівка булави прикрашені декоративним орнаментом і коштовним камінням. Президентська булава свідчить про наступність багатовікової історичної традиції розбудови української державності.

Зображення офіційних символів глави держави використовують виключно за згодою Президента України.

Контроль за дотриманням порядку використання символів здійснюють служба протоколу Президента України і відділ державних нагород адміністрації Президента.

Нові символи вперше використано 30 листопада: знак Президента (орденський ланцюг) було покладено на Леоніда Кучму, а гербову печатку і булаву вручено йому у вівторок під час церемонії інавгурації в палаці «Україна». На сцені, де знаходилося крісло глави держави, було встановлено штандарт Президента.

У середу на флагштоці біля будинку адміністрації Президента Л. Кучми майорів штандарт.

Фото ДІНАУ.

Відкритий лист

Голові Ради Міністрів Автономної Республіки Крим С. Куніцину

Шановний Сергію Володимировичу!

Численні мої звернення і звернення інших службових осіб на Ваше ім'я, в яких відображено біди людей, на жаль, не отримали належної відповіді. Стихійні лиха, спричинені великими опадами 1997—1998 років, призвели до затоплення та руйнування будинків села Мисового Ленінського району.

Прошу Вас як голову уряду Криму звернути увагу на горе цих людей, вжити відповідних заходів з відновлення житла і заходів, спрямованих на зменшення рівня води озера Акташ. Будь-який компетентний уряд за бажання може технічно і фінансово забезпечити розв'язання такої проблеми.

Згідно з кошторисом інституту «Кримгіпроводгосп», для надання допомоги мешканцям с. Мисового, які потрапили в біду, та пониження рівня води озера Акташ потрібно 1 млн. 272 тис. грн. На придбання житла погорільцям міста Щолкіно на моє прохання і прохання голови комісії Верховної Ради Автономної Республіки Крим В. Попова міністр фінансів Л. Денисова мала намір внести в бюджет Криму 2000 року 104 тис. грн.

Проте Ви заклали у бюджет 2000 року витрати на придбання житла громадянам, які потерпіли від пожежі в м. Щолкіно в 1997 році, затоплень у Ленінському районі та м. Саки лише 120 тис. грн. Але водночас знайшли можливість окремим рядком у бюджеті виокремити витрати на реконструкцію Республіканської бібліотеки ім. Франка 3 млн. грн.!

Прошу Вас вийти з ініціативою у Верховну Раду Криму про перегляд статті в бюджеті «Капітальні вкладення», щоб у 2000 році було надано достатні кошти на придбання житла громадянам, які потерпіли від пожежі у м. Щолкіно 1997 року, затоплень в Ленінському районі та м. Саки. Це потрібно зробити в ім'я бідуючих людей, зокрема за рахунок скорочення великих видатків на реконструкцію Республіканської бібліотеки ім. Франка.

З повагою,
Віктор МИРОНЕНКО,
народний депутат України.

Об'єднав

Роден Край

Мабуть, це закладено генетично: людина завжди тягнеться до своєї історичної Батьківщини. І хоч би в якій країні жила, вона завжди відчуває інформаційний голод. Адже інформація, яку подають у пресі чи на телебаченні, не задовольняє сповна інтерес до політичних, економічних чи культурних подій, що відбуваються в краю дідів. Тому й не дивно, що представники діаспори випускають свої видання, які ставлять за мету втамувати інформаційну спрагу. Так, завдяки газеті «Роден край» українські болгари не почуваються відірваними від Вітчизни. Створене спільними зусиллями газети «Голос України» та Одеською обласною радою, це видання вже десятий рік сприяє зміцненню дружніх стосунків між двома державами.

За словами головного редактора «Роден край» Дори Костової, співробітники часопису стають ініціаторами й організаторами різноманітних масштабних акцій, які сприяють зміцненню в Україні болгарської культури. Приміром, у 1993 році зусиллями редакції було створено Асоціацію болгарських товариств України. А 1996 року при виданні з'явився ініціативний клуб «Огнище», який порушує актуальні проблеми з життя болгар, ставить завдання й активно їх розв'язує. Це відзначають й читачі. Принаймні редакційна поштова скринька ніколи не буває порожньою. До речі, саме завдяки читацьким листам й формуються числа газети.

Тематика матеріалів різноманітна: від проблем освіти та історії країни до кулінарних рецептів, кросвордів, порад тощо, що робить часопис читабельним серед різновікових груп. Це, до слова, відзначив і Президент Болгарії Петр Стоянов під час візиту до України. Він оцінив видання як стабільний пульс болгарської культури в Україні. А підтвердженням щирості цих слів стала комп'ютерна техніка, подарована редакції від імені Міністерської Ради Болгарії. І, схоже, це лише початок. Адже для українських болгар «Роден край» — єдине всеукраїнське видання, яке їх об'єднує. Тож із першим десятиріччям, колеги!

«А що вродить? Побачите, які будуть жнива!»

У Київському національному університеті імені Т. Г. Шевченка відкрито кафедру шевченкознавства

Нічого дивного в цьому немає. Ще золотої епохи в історії людства — Відродження в Італії (в сучасному розумінні такої держави тоді не було — об'єднане Італійське королівство в нинішніх кордонах на європейській карті з'явилося 1870 року) — було засновано кафедру Данте, яку, до речі, очолював Петрарка. Існували й продовжують працювати кафедри Гомера, у Великобританії — Шекспіра. В Німеччині є Інститут Гете, філія якого знаходиться й у Києві. В Росії — «Пушкінський дім».

Коротше, кожна цивілізована нація має в своїй культурі стрижневі постаті, які служать опорою для розвитку самобутньої духовності.

Для українців такою постаттю є Тарас Шевченко.

Тож, повторюся, заснування кафедри шевченкознавства в столичному університеті — явище закономірне і можна навіть здивуватися, що досі її не було (щоправда, працював відділ шевченкознавства).

— Нову кафедру очолила відома дослідниця історії української літератури професор Людмила Задорожна, — розповідає декан філологічного факультету КНУ Михайло Наєнко. — Сподіваємось, що новий підхід до вивчення духовної спадщини великого Поета й Художника стане стимулюючим заходом. Наприклад, раніше науковий збірник «Шевченкознавчі студії» виходив у нас раз на п'ять років, а тепер це буде щорічник.

Здається, нинішнє заснування кафедри шевченкознавства можна порівняти за значенням із відкриттям у середині двадцятих років у Харкові (тодішній столиці України) Інституту Т. Г. Шевченка, реформованого пізніше в Інститут української літератури.

Чому саме так хочеться оцінювати цю подію?

Хоч як дивно, але в роки незалежності культура України (мається на увазі не лише україномовна, а й російсько-, польсько-, єврейсько-, болгаро- і так далі мовна) не вступила в період розквіту. І не лише тому, що досі ми не маємо чітко визначених духовних орієнтирів, а й тому, що вітчизняна інтелігенція ніяк не може подолати стан застою й пасивного споглядання переживаних історичних змін в житті суспільства. Представники ж молодого покоління зосередили свою увагу насамперед на критиці попередників...

Поява київської кафедри шевченкознавства (за принципом ланцюгової реакції) повинна активізувати діяльність львівської кафедри франкознавства, дніпропетровської — гончарознавства, вінницької чи донецької — стусознавства тощо.

Щорічні весняні Шевченківські свята, присудження літературних державних премій його імені, дні знань 1 вересня в школах та інших навчальних закладах і, зрозуміло, видання творів великого Поета — все має набрати нового змісту, відповідати європейському стилю.

Колись американський поет Уолт Уїтмен писав, що великого поета не буває без великої аудиторії читачів. Ми сьогодні поки що дбаємо лише про розширення національної аудиторії читачів Тараса Шевченка. В майбутньому належить перейти державні кордони. Як це зробили Гете, Данте, Шекспір...

Віталій АБЛІЦОВ.

У комітетах Верховної Ради України

Не цураймося, призначаймося

Чимало українців доля розкидала по світу. Комітет ВР з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин розглянув запропоновані народним депутатом Володимиром Яценком зміни і доповнення до Закону «Про громадянство України».

Згідно з цим законом термін подання заяв про визначення належності до громадянства України встановлений з 1 листопада 1991 року по 31 грудня 1999-го. Однак чимало українців з районів Крайньої Півночі та Далекого Сходу у цей термін не вкладаються.

Депутат вніс пропозицію продовжити його ще на 5 років — до 31 грудня 2004 року.

Після обговорення члени комітету більшістю голосів вирішили рекомендувати Верховній Раді розглянути проект закону «Про внесення змін і доповнень до Закону «Про громадянство України» із зазначеним терміном.

Прес-служба Верховної Ради України.

Булава Президента виготовлена з позолоченого срібла

У номер

✔ Луганськ

І ситний обід раз на рік

Міжнародний День інвалідів цього року на Луганщині збігся у часі із проведенням акції «Як живеш, ветеране?». Цього дня в усіх районах та містах області відбулися благодійні обіди із врученням ветеранам матеріальної допомоги та продуктових наборів. Окрім того, при Краснолуцькій міській лікарні відкрито стаціонарне відділення для тимчасового перебування тут одиноких пенсіонерів та інвалідів. У місті Кіровську керівники місцевих підприємств і організацій взяли участь у своєрідному марафоні для збирання благодійної допомоги. Остаточні підсумки кількамісячної акції «Як живеш, ветеране?» буде підбито пізніше, проте вже відомо, що за цей час майже 10 тисяч чоловік отримали матеріальну допомогу.

✔ Київ

Один видали, другий готують

Вийшов друком інформаційний каталог «Зарубіжне українство-99», підготовлений до видання Інститутом досліджень діаспори. В ньому наведено інформацію для 260-сторінкового довідника, який містить лапідарні дані про кілька тисяч українських зарубіжних громадських, жіночих, молодіжних, культурно-просвітніх, освітянських, наукових, релігійних, бізнесових та інших інституцій. А також про дипломатичні представництва України за кордоном.

Уможливив видання каталогу уродженець Закарпаття, а нині мешканець Нью-Йорка Іван Пуйо.

Нині розпочато підготовку до видання каталогу «Зарубіжне українство-2000», появу якого плановано в середині наступного року.

А в хату не пускають

Партія «Громада» розповсюдила інформацію про повернення до столиці України дружини екс-прем'єр-міністра України, голови партії «Громада», лідера однойменної парламентської фракції Павла Лазаренка — Тамари Лазаренко.

Дружина екс-прем'єр-міністра та троє його дітей з лютого 1999 року вимушено перебували за межами України, оскільки неодноразові звернення П. Лазаренка та членів його сім'ї до владних структур і правоохоронних органів з проханням забезпечити повноцінну охорону екс-прем'єра та його родини (у зв'язку з непоодинокими погрозами фізичного знищення) були залишені без належного реагування, — йдеться у прес-релізі.

Однак законна спроба дружини екс-прем'єр-міністра України увійти до помешкання, в якому сім'я Лазаренка на законних підставах проживає протягом двох останніх років, була зупинена слідчими Генеральної прокуратури України. Дружину лідера партії «Громада» змусили 5 годин чекати біля дверей власної квартири, після чого їй без будь-яких підстав запропонували очікувати протягом невизначеного терміну рішення Генпрокуратури з цього питання.

«Я повернулася додому, — сказала Тамара Лазаренко, — і мене дивує позиція посадових осіб Генеральної прокуратури України. Жодних законних підстав не пускати мене до власного помешкання немає...».

Редакція «Голосу України» звернулася у прес-центр Генеральної прокуратури з проханням прокоментувати це повідомлення. Однак керівник прес-центру заявив, що жодною інформацією з цього приводу не володіє.

✔ Фотофакт

Переможниця конкурсу краси «Перлина Львівщини» в номінації «Міс Львова-99», яка отримала також «Приз глядацьких симпатій», 16-річна Ірина Гриб (у центрі) в призовій норковій шубці та короні, якою її увінчали міні-міс України-99 на сцені Львівського театру ім. М. Заньковецької.

Фото Євгена КРАВСА (УНІАН).

Петру Лучинськи робить ставку на комуністів

Скандал тижня

У середу президент Молдови Петру Лучинськи назвав у парламенті ім'я наступного кандидата на пост прем'єр-міністра. Володимир Воронін — лідер Компартії, 58 років.

Усі ранкові газети, для яких новина дня виявилася «з бородою», вийшли із заголовками на кшталт «Президент обирає комуністів». ЗМІ докоряють президентові за ставку на лівих. Петру Лучинськи, виступаючи перед депутатами, зробив спробу запевнити їх, що новий уряд «не почервоніє», а й далі провадитиме курс на реформи, «про жодне повернення до минулого йтися не може».

Володимир Воронін заявив журналістам, що не наполягатиме на входженні до нового кабінету членів своєї фракції. Проте, чи відбудеться комлідер як прем'єр-міністр, багато в чому залежатиме від позиції ідеологічних противників комуністів — Народного фронту, чия фракція не відмовилася брати участь у формуванні нового кабінету за умови, що її влаштує програма і розстановка міністрів. Ще три депутатські групи, оголосивши себе в опозиції до президента, голосувати відмовилися. Петру Лучинськи нагадав депутатам, що, коли вони не визначаться з рішенням найближчим часом, мине 45 днів, надані під ситуацію конституцією, і тоді парламент може бути розпущено.

Один з лідерів парламентської опозиції — екс-президент Мірча Снєгур — заявив напередодні, що вважає призначення нових парламентських виборів виходом із нинішньої патової ситуації, коли в парламенті немає сталої більшості. На таку жертву спроможні аж ніяк не всі колеги Мірчі Снєгура. Тим більше комуністи та фронтисти. Останні можуть підтримати своїх політичних антиподів, якщо зроблять ставку на президентські вибори, які відбудуться рівно через рік.

Поступившись комуністам прем'єрським кріслом, Народний фронт зробить йому справжню ведмежу послугу: у становищі, коли країна по шию в боргах, розпочалося вивезення капіталу за її межі, відносини з МВФ та іншими донорами призупинено, жодний уряд не зможе за рік підняти економіку так, щоб це відчув на собі пересічний виборець. Рейтинг Компартії (нині він вищий за інших) у такому разі різко знизиться. У виграші залишиться хіба що президент Петру Лучинськи, який збирається балотуватися на другий термін і звинувачує в усіх бідах народних парламент, котрий відмовив йому в розширенні президентських повноважень.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Місія недовіри

Переговори тижня

У Києві перебуває місія Міжнародного валютного фонду на чолі з директором II Європейського департаменту МВФ Джоном Одлінг-Смі. Це своєрідний авангардний візит напередодні приїзду в Україну директора-розпорядника МВФ Мішеля Камдессю, який прибуде в Україну 17 грудня. Але вже сьогодні із вуст в. о. віце-прем'єр-міністра Сергія Тигипка ми почули, що «на слово нам уже не вірять, перестали вірити, довіряти рішенням, хочуть вірити тому, що введено в дію і почало працювати».

І МВФ можна зрозуміти, навіть не підтримуючи пропонованої програми реформ. Наприклад, ще у 1998 році в Меморандумі економічної політики зазначалося, що «Кабінет Міністрів має намір скасувати більшість бюджетних пільг та інших непрямих субсидій, гарантованих законодавством, у тому числі пільги на квартирну плату, комунальні послуги, санаторне обслуговування, споживання газу, охорону здоров'я та користування транспортом,.. запровадити нову систему ставок відшкодування заробітної плати у разі надання допомоги через хворобу, якою передбачається скорочення пролонгованих лікарняних...» Пізніше (у березні 1999 року) у «Додатку до Меморандуму...» зазначалося, що затримка з прийняттям рішення Конституційного Суду завадила підвищити тарифи на комунальні послуги у 1998 році. А внаслідок знецінення гривні з моменту початку програми EFF (розширеного фінансування), потрібно буде значно підвищити тарифи порівняно із 1998 роком, щоб досягти повного відшкодування собівартості. Тож після прийнятого Конституційним Судом рішення тарифи на газ і електроенергію будуть збільшені відповідно на 25 і 20 відсотків. Це рішення набуде чинності з 1 квітня 1999 року. Крім того, уряд рекомендував місцевим адміністраціям не пізніше 30 квітня встановити такі комунальні та транспортні тарифи, які повністю відшкодовували б вартість послуг. Мало того, Кабмін запевняв, що коли попереднє підвищення виявиться недостатнім, то не пізніше 30 червня 1999 року ці тарифи ще раз буде підвищено. Але, як ми знаємо, Верховна Рада у березні ухвалила закон, яким забороняла підвищувати тарифи, у травні здолала вето Президента на цей закон і таким чином Кабміну не вдалося втілити обіцяне в меморандумі.

Це лише один не виконаний показник програми EFF, але такі самі проблеми із приватизацією, профіцитним бюджетом, структурними змінами. Тому сьогодні урядовці прогнозують дуже складні переговори з приводу відхилень від планованих показників. Помічник Президента Валерій Литвицький каже, що це стосується тих самих тарифно-комунальних проблем, приватизації, регулювання зовнішньоекономічної діяльності, енергетики та субсидій агропрому. І, схоже, що цього разу МВФ спробує дотисн ти Україну, адже нам д обслуговування зовнішнього боргу в 2000 році потрібно 3 млрд. доларів, з яких левову частку (близько 1,2 млрд.) ми плануємо отримати від МВФ. До того ж гроші нам потрібні негайно, бо саме кварталі 2000 року має для погашення боргів знайти 1 млрд. доларів.

Утім, основні переговори ще попереду, але, схоже, мусимо констатувати, що час, коли ми робили вигляд, що проводимо реформи, а вони робили вигляд, що вірять нам, і час від часу виділяли черговий транш (на сьогодні за програмою EFF із 2,6 млрд. доларів отримано 965 млн.), — минув. Тим більше, що у 2000 році до керівництва МВФ замість М. Камдессю прийде інша людина, позба лена хоча б гіпотетичної ві за невдалі реформи в Україні.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Трясе Туреччину — відлунює в Криму

Точний час біди не навчився передбачати ще ніхто у світі

Проблема тижня

На мисі Фіолент обвалився берег довжиною понад 100 і шириною більш як 30 метрів. Близько 80 тисяч кубометрів грунту завалилося на порожній пляж. Не виключено, що найбільший на Гераклійському півострові зсув — відгомін останнього турецького землетрусу. Вчені Севастопольського інституту геоінженерно-технічних досліджень зазначають, що останнім часом намітилась активізація зсувів і обвалів узбережжя. На Фіоленті у Мармуровій балці можливий обвал берега приблизно в півмільйона кубометрів.

Загалом ланцюги руйнівних землетрусів по той бік Чорного моря, які нам здаються далекими, повсякчас відгукуються на Кримському півострові коливаннями до чотирьох балів. Далі розгойдування люстр і дзеленчання посуду, на щастя, справа не йде. Та стурбовані серією останніх сейсмічних ударів хочуть почути відповідь на запитання: чи можливе щось подібне на Чорноморському узбережжі України?

Сейсмологи хоч і не боги, але місце і максимально можливу силу землетрусів передбачити вміють. Є детальні, щойно виготовлені уточнені карти сейсмічного районування Криму. Епіцентри можливих землетрусів, за якими ведуться спостереження, теж відомі. Але точний час біди не навчився передбачати ще ніхто у світі.

Для максимального упередження стихійного лиха необхідно, щоб спостереження не переривалися ні на годину. Та на півострові працює лише 7 з 13 станцій. Причому, через відсутність фінансування змушені зачинити і найчутливіші. Щоправда, з осені вдалося відновити роботу Ялтинської сейсмостанції, яка тепер теж фіксує слабкі підземні поштовхи — щороку до сотні.

Аналіз досліджень за останні 20 років показав, що за величиною енергії поруч з Ялтинсько-Алуштинською зоною, яку традиційно вважають основною енергогенеруючою в регіоні, варто поставити й південну частину Азовського моря. Незважаючи на це, станцію «Казантип» зачинили як застарілу, бо в Інституті геофізики немає коштів на її утримання.

Серія природних катастроф у Туреччині знову змусила звернути увагу на стан наукової бази на півострові. Рада міністрів Криму зобов'язала Міністерство фінансів автономії відшукати необхідні кошти на її реалізацію. Та, на жаль, більшість заходів лишились на папері. Через брак коштів досі живемо за принципом — доки грім не вдарить, чоловік не перехреститься.

Щоправда, вже розроблено перший проект будівництва і створення в Ялті спеціального регіонального центру сейсмобезпеки та здійснення цільової комплексної програми «Наука, освіта, технологія для сейсмобезпеки». У проекті передбачено виконання експериментальних досліджень, натурних випробувань і впровадження принципово нової технології динамічно стійкого сейсмозахисту будов і споруд та безпеки під час найсильніших і тривалих землетрусів. Черга за інвестиціями.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Дембель тижня

Бери шинель, ходімо додому...

Днями особовий склад українського 240-го особливого спеціального батальйону, який виконував миротворчу місію у складі стабілізаційних сил НАТО на території Боснії та Герцеговини, повернувся на Батьківщину. 18 грудня з місця розташування батальйону буде вивезено бойову техніку. Її приведуть до порядку і підготують до участі в наступних миротворчих акціях. А їх, за словами міністра оборони, і наступного тисячоліття буде задосить.

Більш як 10 тисяч українських військовиків пройшли миротворчу школу на території колишньої Югославії. Українські миротворці перебували у Боснії з 1992 року. За цей час відбулося 14 ротацій батальйону. Солдати українського миротворчого формування контролювали територію в 400 кв. км, охороняли стратегічно важливі об'єкти (Алексин міст), брали участь в операціях супроводу біженців, відновних роботах, допомагали населенню, розподіляли гуманітарну допомогу.

240-й ОСБ СФОР, виконуючи миротворчу місію, своїми діями створив позитивний імідж нашій країні, звів базис довіри й поваги, на якому надалі можуть будуватися політичні й економічні інтереси України на Балканах. На думку міжнародних експертів, потреба присутності миротворчого контингенту на території Боснії та Герцеговини виправдана ще протягом кількох років. На жаль, уже без нас.

Як заявив міністр оборони України генерал армії Олександр Кузьмук, наші миротворці не гратимуть другорядні, «тилові» ролі, які пропонують у сучасній міжнародній постановці на Балканах.

Утім, повернення 240-го додому зумовлено інтересами економії. На його утримання бюджет України щороку надавав близько 5 млн. грн. і близько 5 млн. доларів. Коли 1992 року українські миротворці перейшли під командування сил НАТО, то умовою останніх було самостійне забезпечення —від техніки і до обмундирування та харчування.

Можливо, з боснійської землі наш 240-й ОСБ, незважаючи на рішення про скорочення військ СФОР, пішов би ще не скоро, якби до Косово не прибули українські миротворці. Значущість місії в операціях КФОР на даний момент, безперечно, вище — з політичних і стратегічних позицій.

Свою місію 240-й ОСБ виконав з честю. Наших миротворців довго пам'ятатимуть на боснійській землі.

Ольга ВАУЛІНА.

Життя під страхом смерті

Акція тижня

Дехто іронізує, маючи на увазі СНІД, що краще бути великим коханцем, ніж померти від дизентерії. Для декого, можливо, й так. Однак більшості співвітчизників не до жартів. Адже заражаються смертельним вірусом не лише палкі коханці. Хворобою вас можуть нагородити і в лікарні слуги Гіппократа...

І в кошмарному сні не привиділося Юрію Чеботарю **(на знімку другий зліва)** із села Ганнівка на Кіровоградщині, що під час переливання крові в районній лікарні йому занесуть вірус ВІЛ. Батько восьмох дітей, механізатор два роки поневірявся по судах, бодай відшкодувати матеріальні збитки (здоров'я не повернеш). Нарешті йому вдалося виграти судовий процес у медичного закладу в сумі 400 тисяч гривень відшкодувань, а також щорічну виплату, еквівалентну 500 доларам, на медичне обстеження. Протягом десяти років щомісячно медичний заклад виділятиме суму, еквівалентну 1000 доларам, на лікування потерпілого. Щоправда, де лікарня візьме такі гроші невідомо. Приміром, цього року медицина профінансована із затверджених держбюджетом коштів лише на 40 відсотків.

На прес-конференції з нагоди Міжнародного дня боротьби зі СНІДом віце-прем'єр міністр Володимир Семиноженко зазначив, що витрати на лікування ВІЛ-інфікованих є «серйозним пресом» для економіки. Запобігти витратам може тільки профілактика.

Не виділяють кошти й хворим на СНІД дітям. Так, переважна більшість інфікованих новонароджених не отримують обіцяні Кабміном 30 гривень допомоги щомісяця.

А відтак, Міністерство охорони здоров'я України продовжує, на жаль, лише фіксувати цю епідемію. Так, за період з 1987 року по 1999 (9 місяців) офіційно зареєстровано 28 956 ВІЛ-інфікованих осіб. Захворіли на СНІД 1173 громадянина, з них померла 461 особа, з яких 31 дитина. Більшість хворих —наркомани.

Намагаючись попередити потенційне підвищення рівня захворюваності, днями створено прес-клуб «АнтиСНІД», який об'єднає зусилля журналістів у висвітленні проблеми СНІДу. Його президентом обрано тележурналістку Тамару Хрущ.

За словами члена клубу, директора НВК «Діапроф Мед» Олександра Шевчука, тільки спільними зусиллями закладів охорони здоров'я та мас-медіа можна розв'язувати проблеми цієї хвороби. До слова, НВК «Діапроф Мед» вперше в Україні налагодила випуск вітчизняних тест-систем на виявлення імунодефіциту, якість яких не поступається зарубіжним аналогам. Це підтверджено висновком авторитетної бельгійської референс-лабораторії Льовенського університету.

Віталій КРАСНЮК.

Фото Андрія МОСІЄНКА (УНІАН).

Ініціатива тижня

Забута пам'ять

Минає 10 років від часу висунення кандидатом у народні депутати України тележурналіста Вадима Бойка політклубівцями школи № 17 та міськкомом комсомолу, яке було підтримане переважною більшістю мешканців Кременчука у березні 1990 року. Багато з вас пам'ятають цю яскраву особистість, життєрадісну, талановиту людину, життя якої було злочинно перерване 14 лютого 1992 року. Того самого року Вадимові Бойку було посмертно присвоєне звання заслуженого журналіста України. Його іменем названо вулиці в Кременчуці та Світловодську. Навіть уряд Литви відзначив тоді Вадима своєю вищою державною нагородою за мужність у висвітленні сумнозвісних подій 13 січня 1991 року. А в Кременчуці було створено фонд Вадима Бойка при депутатському клубі (який діяв до 1994 р.). Саме за рахунок добровільних внесків кременчужан до цього фонду постав пам'ятник на могилі журналіста у Світловодську, з'явився барельєф у Кременчуці.

(Закінчення на 11-й стор.).

Олігархи вилуплюються з яйця

Фейлетон

От ви запитуєте: як це так виходить? Учора була людина як людина, а сьогодні вона вже олігарх! Такого не буває. Хіба що в казці.

А я вам кажу, що не тільки в казці. Олігархи вилуплюються, як курчата, з яєць. І мудрості для цього великої не треба. А що треба? Треба, щоб були яйця і квочка. Так от, про яйця.

Агропромислове (зверніть увагу: агропромислове, щоб не питали, при чому тут яйця) — так-от, агропромислове товариство «Дружба народів», що на Хмельниччині, розпочало будівництво лікувально-оздоровчого комплексу для трударів полів і ферм.

Ну, звісно, як ви і здогадалися, будівництво комплексу до фінішу не дотягло. І як ви правильно підказуєте, через брак коштів. Несла курочка яєчка та й не донесла. Аж тут де не візьмись квочка. Навіть дві. Приспічило Міністерству агропромислового комплексу і Хмельницькій облдержадміністрації. Вони й передали безоплатно (повторюю: безоплатно) незавершену будівлю закритому акціонерному товариству «Ортекс». Але, як відомо не тільки вам, а й діткам у дитячих садочках, курочка несла яєчка не прості, а золоті. У лікувально-оздоровчий комплекс було вкладено 3 мільйони 670 тисяч гривень (прочитаймо ще раз: 3 мільйони 670 тисяч) бюджетних грошей. Відтепер ця будівля є власністю комерційної структури. Безоплатно.

А ви питаєте, звідки беруться олігархи. Вони вилуплюються з яєць!

Та коли вже мова зайшла про аграрників, то наведу вам ще кілька прикладів. І ви остаточно переконаєтеся, що олігархи таки вилуплюються з яєць. Не так давно наш славний Кабмін народив постанову «Про фінансування реконструкції виставкового комплексу в с. Чубинське Бориспільського району на Київщині». Звісно, реконструкція комплексу мала на меті показувати, як розквітає наше сільське господарство. Десяток тих самих яєць весною коштував одну гривню, а восени вже три — чим не сусвітня нашого господарювання? Як ви самі знаєте, від таких цін верне, як від бовтунів. Але куди подінешся, мусиш нюхати, бо їсти хочеться.

Так от, реконструкція виставкового комплексу повинна була продемонструвати, що в агропромі нема ніяких бовтунів —навпаки, усе цвіте і пахне. Для цього корпорації «Украгропромбіржа» у червні, якраз посеред жнив, коли без пального стояли комбайни, було виділено не мало не багато —півтора мільйона гривень (вам не здалося: 1 мільйон 500 тисяч), щоб, як ви кажете, цвіло і пахло.

Чотири місяці ці гроші десь валялися, їх не використовували. А згодом сімсот тисяч гривень (читайте уважненько: 700 тисяч) «Украгропромбіржа» без проведення тендеру переказала закритому акціонерному товариству «Будівельна компанія Б.Т.С.». Сто відсотків акцій цього товариства тримають у кишенях, чи пазухах, чи сейфах, дві приватні особи. Якщо до цього додати, що закрите товариство бюджетні гроші використовує зовсім не для того, щоб у селі Чубинському цвіло і пахло, то ви, напевне, здогадалися, що квочка висиділа з цих яєць не пухнастеньких жовтеньких курчаток, а вже готових бойових півнів.

Державні контролери Рахункової палати України, які перевіряли Мінагропром, тішать себе думкою, що за таке використання бюджетних коштів клюне смажений півень.

Куди клюне і кого — це вже інше діло. А ми потішимося разом з контролерами. Ой, доженуть!.. Ой, доженуть та ще й дадуть!..

А ви питаєте, звідки беруться олігархи.

Анатолій КАРАСЬ.

Факт тижня

Ударимо ракетопробігом по нехлюйству й заборгованості!

Майже 95% усіх ракет Х-22, які Україна передає Росії в комплексі зі стратегічними бомбардувальниками в рахунок погашення боргу за газ, готові до відправлення в РФ.

Про це агентству «Інтерфакс-Україна» повідомило інформаційне джерело.

За його словами, близько 500 ракет Х-22 уже прийнято російською стороною і готові до відправлення з Узина і Прилук до Росії. (В Узині й Прилуках розташовані військові аеродроми, на яких базуються стратегічні бомбардувальники Ту-95МС та Ту-160.)

Згідно з досягнутою домовленістю, Україна передає Росії в рахунок погашення заборгованості за газ 11 стратегічних бомбардувальників (3 — Ту-95МС і 8 — Ту-160) та понад 500 ракет Х-22. Два бомбардувальники (Ту-95 МС та Ту-160) уже передано. Передачу літаків і ракет заплановано закінчити до Нового року. Україні погасять борг у сумі 286 млн. доларів. Загальна заборгованість за газ перед Росією становить 1 млрд. доларів.

Х-22 — ракети класу «повітря—повітря». Дальність стрільби до 3 тис. км. Крилаті ракети цього класу застосовуються лише на стратегічному авіаційному комплексі типу Ту-160 чи Ту-95МС. Відповідно до договору від 31 липня 1991 року «Про скорочення стратегічного наступального озброєння» вони значаться як ракети РКВ-500П.

Володимир СОСЮРА: «

що горить

1941 — 1950

№ 9

Нам пишуть...

Одні кажуть: «Ложка дьогтю», другі — «Свята правда»

Спеціально вибираємо з редакційної пошти два листи. Перший надіслано зі сходу України — Дніпропетровщини, а другий — із заходу, з Рівненщини.

Автори їх не ровесники, але обоє — люди літні, з солідним життєвим досвідом, отже, МУДРІ.

Обидва наші читачі зацікавилися рубрикою «XX століття: українські акценти». Сприймають прочитане по-різному (з філософської точки зору — це дуже добре. Бо ніколи не буде так, щоб УСІ ДУМАЛИ ОДНАКОВО. Одноманітність чужа самій природі цього світу).

Оскільки наші опоненти найчастіше люди емоційні, то почнемо з листа Павла Тимофійовича Калошина з Дніпропетровщини. Він — українській росіянин, колишній військовослужбовець, учасник Вітчизняної війни, пенсіонер. Переконаний, що відкривати правду про наше минуле — означає «лити бруд на вітчизняну історію». Обурюється Павло Тимофійович тим, що ми, прагнучи розібратися в змістові боротьби Організації українських націоналістів проти фашистів і проти радянської влади, наводимо факти на користь і першого, і другого.

Ви, Павле Тимофійовичу, маєте рацію, коли пишете, що на боротьбу з окупантами вас кликала любов до батьківщини. Але таким самим почуттям були сповнені й серця оунівців, але в них було своє розуміння, хто є захисником України. Репресії сталіністів (сподіваємося, що ви не будете заперечувати ці факти) вели до протистояння радянській владі в Західній Україні.

Така складна річ — історія.

«Я пам'ятаю, як в наше село приходили і радянські партизани, і бійці Української повстанської армії, — пише нам рівненчанин Кирило Антонович Левчук. — Односельці зустрічали і тих, і тих радо, ділилися з ними, чим могли. Бувало навіть, зустрічалися радянські й упівські бійці.

Заради нашої молоді й майбутнього України треба не шукати те, що може бути предметом суперечок, а об'єднувати наш народ, схід і захід України, примирити минуле з майбутнім. Іншого шляху просто немає.

Матеріали рубрики «XX століття: українські акценти» відкривають нам очі на вітчизняну історію.

Підтримую вас».

Справді, перемога зі сльозами на очах

Про внесок українського народу в розгром німецьких фашистів переконливо говорять факти — понад дві тисячі наших земляків відзначено званням Героя Радянського Союзу. 2,5 мільйона воїнів-українців нагороджено орденами та медалями СРСР. Серед радянського генералітету було 285 українців. Насамперед назвемо командувачів фронтів та армій А. Єременка, С. Тимошенка, Р. Малиновського, І. Черняхівського, П. Рибалка, К. Москаленка. Українці становили одну п'яту Збройних Сил Радянського Союзу.

Але значними були й втрати нашої країни у війні. Й не лише матеріальні.

У результаті наступу гітлерівців Україна була повністю окупована ворогом. Вона тимчасово потрапила в орбіту іншої, ніж радянська, ідеології. «На таке безпрецедентне явище, — зазначає відомий історик Валерій Смолій, — тоталітарна система не могла не реагувати відповідно». До того ж нацистська пропаганда активно розробляла тему «помсти більшовиків» населенню, яке не зі своєї вини опинилося під окупацією.

Уже 1944 року, тобто ще до завершення розгрому німецьких загарбників, було реалізовано сталінське «нововведення» — масова депортація народів. У травні згаданого року з Криму було поголовно виселено 165 тисяч татар, 14,7 тисячі греків, 12,4 тисячі болгар, 8,5 тисячі вірменів.

Є різні судження про намір Й. Сталіна виселити якщо не всіх, то значну частину українців до Сибіру. Залишимо історикам змогу відповісти на це питання. Але незаперечним фактом є депортація в зауральські простори майже двох мільйонів західноукраїнського населення (детальніше про ці та інші факти — наприкінці публікації).

Олександр Довженко в ті дні писав у своєму щоденнику, що визволителі поводяться з визволеними «брутально, недобре, а часом і жорстоко, як з у чомусь винними, ворожими, підозрілими».

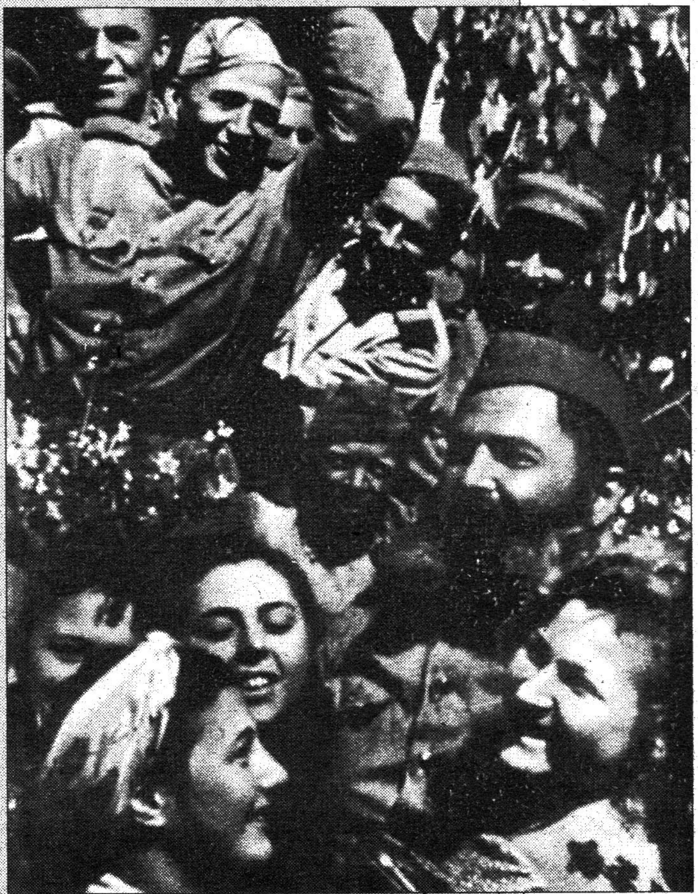
Усе це, безумовно, не сприяло відбудові народного господарства, на об'єкти якого робочу силу направляли за допомогою випробуваного способу — шляхом мобілізації (наприклад, з села було забрано близько мільйона чоловіків та жінок). Карткова система розподілу продуктів харчування забезпечувала лише напівголодний прожитковий мінімум.

До того ж Україна наприкінці війни перетворилася на прифронтову матеріально-технічну базу діючої армії.

Проте внаслідок ужитих часом жорстких заходів до кінця війни на території України було відбудовано й діяло майже 30 відсотків довоєнних виробничих потужностей промисловості, в тому числі 33 відсотки потужностей вугільних шахт, 23 — доменних печей, 29 — прокатних станів, 44 — машинобудівних заводів, 88 — залізниць, було освоєно 76 відсотків довоєнних посівних площ.

Нагадаємо, що під час війни, за даними енциклопедичного довідника «Мир русской истории» (Москва, 1997), Україні було нанесено збитків на 285 мільярдів рублів (Російській Федерації — на 255 мільярдів).

У середині століття фашистська Німеччина зникла з політичної карти планети. Наша країна (чи не єдина у світі) ще на крок наблизилася до розв'язання проблеми об'єднання всіх своїх етнічних земель — тобто завершення формування соборної України. Як показник духовного піднесення слід розглядати зростання почуття національної свідомості народу і в традиційних, і в радянських формах.

Повернення з війни.

«І вічні ми будемо з нею!»

У своїй книжці «Тріумф і трагедія» Уїнстон Черчілль наводить слова Франкліна Рузвельта про аргументи Й. Сталіна щодо прийняття України в ООН — це потрібно для збереження єдності СРСР!

Події та наслідки другої світової війни буквально розбудили український народ. Зрозуміло, що першою це відчула інтелігенція — нерв нації. З сороковими роками пов'язаний відносний розквіт української історичної науки, культури, літератури й мистецтва. Так, Інститут історії Академії наук УРСР підготував багатотомну «Історію України», перший том якої побачив світ у переломний період війни (1943 року). Одночасно вийшов популярний «Нарис історії України», якого українська школа й читач раніше взагалі не мали. Інститут мови й літератури Академії наук УРСР підготував і 1945 року видав «Нарис історії української літератури» під редакцією С. Маслова і Є. Кирилюка.

У художній літературі з'явилися нові твори, значна частина яких не втратила свого значення до сьогодні. В українській прозі й поезії плідно працювали Юрій Яновський, Максим Рильський, Павло Тичина, Микола Бажан, Олесь Гончар, Андрій Головко, Андрій Малишко та інші письменники.

Володимир Сосюра

Олександр Довженко

1944 року в розпал найжахливішої з воєн в історії людства, невдовзі після визволення столиці України від німецьких загарбників поет Володимир Сосюра видрукував у газеті «Література і мистецтво» свій знаменитий вірш «Любіть Україну»:

Любіть Україну, як сонце,
любіть,
Як вітер, і трави, і води,
В годину щасливу,
і в радості мить,
Любіть у годину негоди.
Любіть Україну у сні й наяву,
Вишневу свою Україну,
Красу її, вічно живу і нову,
І мову її солов'їну.
Без неї — ніщо ми,
як порох і дим,
Розвіяний в полі вітрами...
Любіть Україну
всім серцем своїм
І всіма своїми ділами.
Для нас вона в світі
єдина, одна,
Як очі її ніжно-карі...
Вона — у зірках,
і у вербах вона,
І в кожному серця ударі,
У квітці й пташині,
в кривеньких тинах,
У пісні у кожній, у думі,
В дитячій усмішці,
в дівочих очах,
І в стягів багряному шумі...
Як та купина, що горить —
не згора,
Живе у стежках, у дібровах,
У зойках гудків, і у хвилях
Дніпра,
У хмарах отих пурпурових,
В огні канонад,
що на захід женуть
Чужинців в зелених мундирах,
В багнетах, що в тьмі
пробивають нам путь
До весен, і світлих, і щирих...
Юначе! Хай буде для неї
твій сміх,
І сльози, і все, до загину...
Не можна любити народів
других,
Коли ти не любиш Вкраїну.
Дівчино! Як небо її голубе,
Люби її кожну
хвилину...
Коханий любить
не захоче тебе,
Коли ти не любиш Вкраїну.
Любіть у труді, у коханні,
в бою,
В цей час, як гудуть
батаре
Всім серце… юбіть Укр… у
свою, —
І вічні ми будемо
з нею.

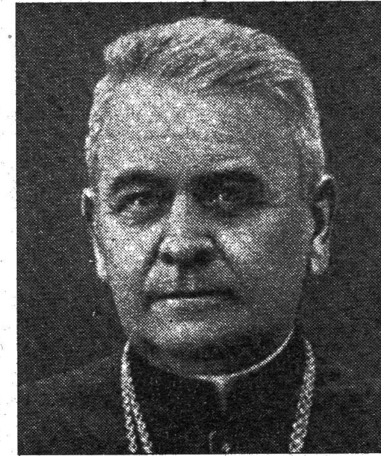
(Пізніше В. Сосюра вніс де
які зміни до тексту свого тво
ру, тому … подаємо … ши
його варіа…

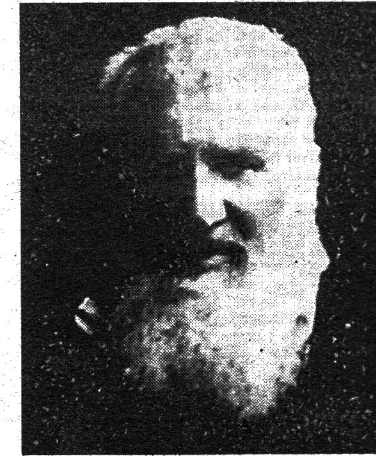
Вірш «Любіть Україну» від
разу став популярним у схід
них, особливо в західних об
ластях нашої країни. Його спі
вали молоді бійці УПА й шах
тарі Донбасу. Він був перекла
дений англійською мовою
став відомим на американ
ському континенті. Зауважи
мо, що сьогодні вірш «Любі
Україну» перекладено на в
основні мови світу.

По війні в Москві відбулас
Декада українського мистец
тва і літератури. Росія вітал
Україну, … творчу інт…ігєн
цію. Зак… мірно, щ… най
більший успіх у москвичів ма
Володимир Сосюра. Свої вис
тупи він закінчував читання
вірша «Любіть Україну».

Майже відразу після декад
в московській «Правді» з'яви
лася редакційна стаття «Прот
ідеологічних перекручень у л
тературі». Пізніше стало від
мо, що статтю написав Й
Сталін. Зміст публікації зв
дився до того, що автор вірш
«Любіть Україну» є антира
дянщиком й націоналістом.

Володимир Сосюра на сто
рінках тієї самої «Правди
публічно покаявся. Та цьо
було мало — статтю Й. Стал
на передрукували всі вели
радянські газети, проти поет

Гавриїл Костельник

Андрій Шептицький

«Як та купина, ить — не згора...»

др Довженко

Павло Тичина

Юрій Яновський

Максим Рильський

ебо її голубе,
у
ну...
ть
оче тебе,
обиш Вкраїну.
ді, у коханні,
в бою,
гудуть
батаре
обіть Ук у
свою, —
емо
з нею.

. Сосюра вніс де- тексту свого тво- юдаємо ший

іть Україну» від- улярним у схід- о в західних об- країни. Його спі- йці УПА й шах- Він був перекла- ською мовою й и на американ- иненті. Зауважи- дні вірш «Любіть екладено на всі світу.

Москві відбулася нського мистец- ури. Росія вітала ворчу інт ігген- мірно, щ най- у москвичів мав осюра. Свої вис- нчував читанням ь Україну».

разу після декади «Правді» з'яви- на стаття «Проти перекручень у лі- ніше стало відо- тю написав Й. публікації зво- , що автор вірша аїну» є антира- націоналістом.

Сосюра на сто- самої «Правди» заявся. Та цього статтю Й. Сталі- вали всі великі ети, проти поета виступило більшість його колег і вчорашніх однодумців. Чотири дні учасники пленуму Спілки письменників України обговорювали сталінську статтю та твір В. Сосюри... Судили Поета. Кремлівські ідеологи побачили у вірші «Любіть Україну» вияв опору асиміляції, іншими словами — ТОТАЛЬНІЙ УНІФІКАЦІЇ культурного життя в Радянському Союзі.

Набагато пізніше Володимир Сосюра в автобіографічній повісті «Третя Рота» відповів своїм кривдникам: «Я всім прощаю і всіх люблю».

Одна ідеологія, одна церква?

В Україні підтримувалась і заохочувалась діяльність лише Російської православної церкви. Разом з тим у Західній Україні діяла Українська греко-католицька церква (УГКЦ). Підсвоєнна ситуація була використана для розправи з нею.

У березні 1946 року стався так званий «саморозпуск» УГКЦ. Документи свідчать, що цей акт відбувся за особистою вказівкою Й. Сталіна.

Не будемо вдаватися в деталі цієї акції — вони добре відомі. Звернемо насамперед увагу на роль втягнутих у неї деяких представників інтелігенції. Ключовими постатями в тих подіях стали церковний діяч Гавриїл Костельник та письменник Ярослав Галан, який виступав тоді в пресі під різними псевдонімами.

«Режисером» акції Й. Сталін та В. Молотов зробили тодішнього керівника секретного відділу Народного комісаріату держбезпеки Г. Карпова, який займався питаннями церкви. Останній розробив «Інструкцію» — програму підпорядкування українських церков Москві.

Гавриїл Костельник став жертвою шантажу з боку ініціаторів «об'єднання» церков. Справа у тім, що два його сини були добровольцями відомої дивізії «Галичина». Батько не знав, що його сини перебувають у британському полоні й не будуть видані Радянському Союзові. Г. Костельник діяв так, як йому підказували з Москви. Але разом з тим він закликав своїх колег залишатися на парафіях, щоб зберегти історичну роль священиків як просвітителів та провідників нації. Він також зумів переконати владу та Московську Патріархію не поспішати з «оправославленням» УГКЦ. Щоправда, ні ці, ні інші його прохання й часткове задоволення їх не зупинило перехід УГКЦ на так зване катакомбне — тобто підпільне існування, яке закінчилося лише у наш час.

Зрозуміло, що процес «воз'єднання» церков в Україні супроводжувався репресіями — було арештовано й вислано до Сибіру, за різними даними, понад 1000 «служителів культу». Серед засуджених був і митрополит Іосиф Сліпий.

Усі ці кроки Москви не могли не викликати адекватних акцій з боку західноукраїнського населення. Тим більше, що сталіністи для досягнення своєї мети вдалися до «традиційних», як для них, способів — 1 листопада 1947 року був підступно вбитий греко-католицький лідер Закарпаття Теодор Ромжа. Після цього терористичного насильства опір диктованому Москвою об'єднанню церков знайшов своє виявлення в збройних актах-відповідях — 20 вересня 1948 року Гавриїл Костельник був вбитий.

Це не зупинило публіцистичної діяльності іншого пропагандиста «об'єднання» — письменника та драматурга Ярослава Галана, який підписував свої памфлети та статті псевдонімами Ігор Семенюк та Володимир Росович. Між іншим, його першу дружину, яка навчалася у Харківському медичному інституті, в тридцяті роки було репресовано сталіністами.

24 жовтня 1949 року противниками церковного об'єднання та радянізації Західної України Ярослав Галан був вбитий.

Історія сплетена з позитивних і негативних процесів

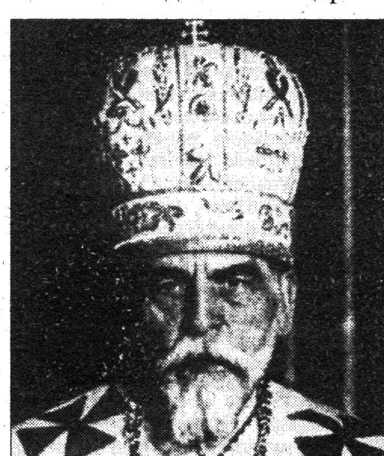
Українська культура й освіта в повоєнні роки, незважаючи на труднощі й спротив тоталітаристів і всіляких русифікаторів, активно розвивалися. Кількість шкіл в Україні в сорокові роки перевищила довоєнний рівень. 1950 року чисельність учнів у школах, технікумах та інших середніх навчальних закладах сягнула 7 мільйонів 371 тисячі чоловік.

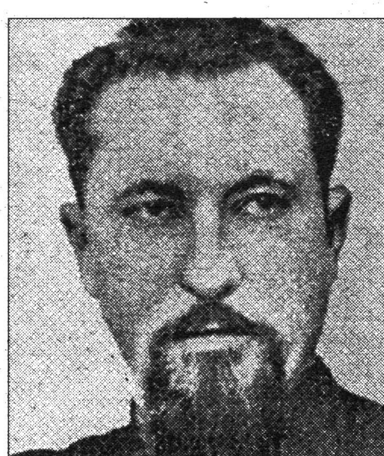
Вища школа України вже навесні 1944 року підготувала близько 76 тисяч спеціалістів для різних галузей сільського господарства.

На початок осені 1945 року у вищих навчальних закладах і технікумах налічувалося майже 230 тисяч студентів.

Шептицький

Ярослав Галан

Іосиф Сліпий

Теодор Ромжа

Хроніка

✓ 1941

22 червня. Початок Великої Вітчизняної війни.

Червень 1941 — осінь 1942. Діяльність похідних груп Організації українських націоналістів у Східній Україні, окупованій фашистами.

30 червня. Проголошення у Львові відновлення Української Держави.

5 жовтня. Створення в Києві Української Національної Ради.

26 листопада. Антифашистський мітинг представників українського народу в Саратові.

Грудень. Випуск першої великої партії танків Т-34 евакуйованим Харківським оборонним заводом.

✓ 1942

13 лютого. Початок примусового вивозу українців на роботу до Німеччини (близько 2 млн. осіб).

20 червня. Утворення Українського штабу партизанського руху.

17 липня. Сталінградська битва.

30 серпня. Другий антифашистський мітинг представників українського народу в Саратові.

18 грудня. Початок визволення України від фашистських загарбників.

✓ 1943

Микита Хрущов

Весна. Створення Української повстанської армії.

Вересень. Переїзд із Москви до Харкова уряду та інших республіканських організацій УРСР. Голова уряду УРСР — М. Хрущов.

6 листопада. Визволення Києва.

28 листопада — 1 грудня. Тегеранська конференція керівників союзних держав — СРСР, США і Великобританії.

23 грудня. Пуск першої доменної печі на відбудованому Єнакієвському металургійному заводі.

✓ 1944

1 лютого. Зміни в Конституції УРСР з наданням республіці права вступати в дипломатичні відносини та мати військові формування.

8 квітня. Початок бойових дій радянських військ за межами СРСР.

8 жовтня. Завершення визволення території України від німецьких загарбників.

1 листопада. Смерть митрополита Андрія Шептицького у Львові. Його наступником став митрополит Іосиф Сліпий.

✓ 1945

4—12 лютого. Кримська конференція керівників союзних держав.

30 квітня. Рішення ООН про запрошення представників УРСР і БРСР на конференцію до Сан-Франциско.

9 травня. День Перемоги над фашистською Німеччиною.

✓ 1946

Березень. Скасування у Львові унії Греко-католицької церкви з Римом і підпорядкування її Російській православній церкві.

15—17 серпня. Постанова пленуму ЦК КП(б)У про небезпеку українського націоналізму; осудження «Нарисів історії українського народу», «Нарисів історії української літератури» та журналів «Вітчизна» і «Перець».

15 листопада. Затвердження нового (наближеного до російського) українського правопису, схваленого 8 травня 1945 року постановою Ради Міністрів УРСР.

✓ 1947

3 березня. Пуск першого агрегату відбудованого Дніпрогесу (Запоріжжя).

3 жовтня. Пуск першої черги відбудованого заводу «Запоріжсталь».

✓ 1949

25—28 січня. «Чистка» в КП(б)У: за звинувачення в українському націоналізмі за період від січня 1949 до вересня 1952 року з партії виключено 22 тисячі 175 осіб (3 %).

24 квітня. Відкриття літературно-художнього музею Тараса Шевченка в Києві.

Наукове товариство імені Т. Шевченка почало видавати в еміграції «Енциклопедію українознавства» (головний редактор — В. Кубійович).

✓ 1950

5 березня. В бою з групою бійців МВС СРСР на чолі з П. Судоплатовим загинув командуючий УПА Р. Шухевич.

Ведучі рубрики:
Віталій АБЛІЦОВ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

У номер

✔ Хохфільцен

Срібний старт Руслана

Австрія. На першій офіційній гонці сезону для біатлоністів — індивідуальна на 20 км — у рамках Кубка світу українець Руслан Лисенко посів друге місце. Наш краянин поступився лише знаному норвежцеві Оле-Ейнарові Б'єрндалену.

✔ Софія

За Кубок УЄФА

Стадіон «Георгій Аспарухов». Московський «Спартак» на правах господаря в першому матчі 1/16 фіналу розіграшу цього турніру переміг англійський клуб «Лідс Юнайтед» — 2:1 (Ширко, 38, Робсон, 65 —К'юелл, 14).

✔ Порту

Юрана засуджено на рік. Але...

Суд Порту визнав колишнього форварда московського «Спартака» і збірної Росії Сергія Юрана винуватим у ненавмисному вбивстві. І виніс вирок —рік ув'язнення. А події відбулися ще 1994 року. Сталася автокатастрофа, внаслідок якої загинув 35-річний доктор Анжело-Жезус Олівейра. Судові засідання відкладалися багато разів, бо Юран не з'являвся на них. До речі, і вердикт оголосили без обвинувачуваного, який ... не відбуватиме покарання. Його злочин підпадає під амністію, оголошену 25 березня нинішнього року на честь річниці португальської революції. Однак Юран мусить сплатити родині загиблого компенсацію у розмірі трохи більш як п'ятнадцять тисяч американських доларів.

✔ Київ

Півсправи зроблено...

Баскетбол. Національна жіноча збірна України на дзвінкій ноті провела перше коло відбіркового турніру Євро-2001. Підопічні Марини та Ігоря Ткаченків виграли всі поєдинки у дуже сильних суперників: Хорватії —86:46, Туреччини — 59:57, Югославії — 83:66. І практично забезпечили собі участь у фінальній частині змагання.

Ми попросили наставника українських баскетболісток Ігоря ТКАЧЕНКА прокоментувати виступ його команди в такому поважному змаганні:

— Справді, суперники нам дісталися гідні. Щоправда, у складі хорваток не було двох сильних виконавиць. А Туреччина та Югославія виступали у всій красі і моці. Та й ми, як з'ясувалося, нівроку. Втім, і готувалися дуже ретельно й сумлінно. Максимальному результатові, звісно, дуже раді. Наша команда, мов та сім'я, де один за всіх і всі за одного. У принципі, ми задоволені діями кожної баскетболістки.

— Либонь, найважчий був поєдинок у Стамбулі?

— Навіть важко розповісти, що там діялося. Взагалі на спортивних аренах Туреччини, де на трибунах завжди розпечена атмосфера, виграти — подвиг здійснити. А тут ще арбітр із Македонії нам «голови відривав». Та Господь був на нашому боці. І дівчата билися, мов левиці.

— А чому в двох останніх іграх не виступала запоріжанка, знаний розігруючий Наталя Сильянова?

— Під час стартового поєдинку з Хорватією з Наталки загострилася стара травма. Далі їй можливість відпочити і ретельно полікуватися.

— Ми не побачили у складі збірної представниць київського «Динамо». Що сталося?

— Ті з них, кого запрошували, нібито хворі...

— Тепер у відбірковому турнірі настала майже річна перерва. Чи братимете протягом цього тривалого часу участь у якихось змаганнях? Узагалі, як готуватиметеся?

— Усе залежатиме від Держкомспорту та Федерації баскетболу України. Залюбки, зрозуміло, поміряємося силами з елітними суперницями. Як уже згадувалося, практично наша команда вже увійшла до фінальної частини європейського чемпіонату. Тому готувати «санчата» слід не зволікаючи, не відкладаючи підготовчу справу на останні місяці й тижні.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: тренер збірної України з баскетболу Ігор Ткаченко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Симпатяга «Марик», чудовий бомбардир...

Він грає у хокей не заради слави, адже тільки після доволі довгої паузи зміг пригадати кількість голів у своєму виконанні. Ненавидить бруд і підлість на полі і в житті. Надзвичайно любить свою команду, адже, за його версією, всі найкращі хокеїсти грають саме в «Соколі». Іноді відвідує балет і дивує друзів, які його пестливо називають Мариком, свіжими синцями. Буває, жалкує, що не грає професіонально в шахи. Хоча, погодьтеся, що ніхто у своїх піснях не називав лицарів шахової дошки справжніми чоловіками. Хто він, що не любить забивати голи у своїх снах? Знайомтеся, нападаючий збірної України і київського «Сокола» — триразового чемпіона Східно-Європейської хокейної ліги — Дмитро Марковський.

— Чи важко було вам, у родині вчителів, обрати справою життя хокей?

— Найцікавіше те, що грати в хокей я почав саме завдяки моїй першій вчительці. У радянські часи всі мали відвідувати різні секції, довелося піти до найближчого спорткомплексу. Але з перших відвідин захопився грою і охоче тренувався. Безперечно, в цьому велика заслуга мого першого тренера, легенди тренерського корпусу України Анатолія Олексійовича Ніколаєва. Він заклав базу, прищепив любов до хокею багатьом хлопцям не тільки із «Сокола», а й інших команд. Найвідоміший його вихованець — Дмитро Христич.

— Після школи ви деякий час грали у США. Розкажіть, будь ласка, про цей період життя.

— У 16 років я підписав контракт із «Соколом», зіграв кілька матчів і перестав потрапляти до основного складу. Саме в цей час, після першості Європи серед юніорів, мені запропонували грати в Америці. Довелося потайки від усіх (тоді нікого не випускали) тікати за кордон. В Американській юніорській лізі я зіграв два роки. Коли вийшов з «дитячого» віку — повернувся додому.

— Знову почали грати за «Сокола»?

— Після мого повернення до Києва Олександр Сеуканд запропонував мені тренуватися разом із командою, щоб підтримувати належну форму. Однак через тиждень я не вагаючись погодився вдягти форму «Сокола». Набагато краще грати в нас у вищий, ніж у США в нижчий.

— Скільки закинули шайб?

— Мабуть, лише у Східно-Європейській лізі близько 90. Сподіваюся, що цього сезону закину соту.

— А яка запам'яталася найбільше?

— Кожна — пам'ятна, але найбільше згадуватиму шайбу, що закинув, виступаючи за збірну. Коли ми обігравали німців 2:1 і вийшли у групу «А» чемпіонату світу. Вона була дуже важливою і тому — найдорожчою.

— Чи трапляються хвилини, коли хочеться все кинути і піти з хокею?

— Такі думки з'являються у передсезоння щоліта, коли виконуємо надмірні фізичні вправи. Долаєш десятикілометровий крос і думаєш: «Чому я в хокей пішов? Краще б у шахи грав». Але коли фініш уже позаду, не розумієш, як такі ненормальні думки лізли в голову.

— Кого зарахували б до символічної трійки найкращих гравців України?

— Воротар — Олександр Васильєв, Юрій Наваренко — захисник та нападаючий — Олександр Зіневич.

— Які спогади про чемпіонат світу в Норвегії?

— Вразила атмосфера групи «А», до якої потрапили вперше. Її не можна ні з чим порівняти. Більш ніж незвично, коли поряд живе такий хокеїст, як Яшин. Коли з тобою вітаються найкращі захисники НХЛ. Незвично бачити таку кількість знаменитостей в одному місці і в один час. Можливо, це вплинуло на психіку, і ми не зіграли розкуто, припустилися багатьох помилок.

— Є чудове, до речі, норвезьке прислів'я: якщо одне коліщатко годинника зупиниться, то слідом зупиняться всі. То яке «коліщатко» у збірній України зупинилося першим?

— Не можна сказати, що хтось у команді «зупинився» перший. Усі діяли не на тому рівні, на якому здатні. Тільки, либонь, Олександр В'юхін і Сергій Климентьєв зіграли на належному рівні.

— Ваш партнер по трійці Вадим Шахрайчук сказав, що головна причина невдалої гри у Норвегії — не найкраща фізична підготовка команди, деякі гравці лише відновлювали сили після травм. Воротарі були не задоволені діями захисту...

— Як на мене, головна причина наших поразок — брак досвіду. Це перший виступ української збірної у престижній групі. До того ж чемпіонат показав, що нам важко було боротися на високих швидкостях. Коли не встигаєш за суперником, тоді в хід ідуть порушення. В підсумку — в кількох матчах половину часу ми провели в меншості. Потрібно ще дуже багато й ретельно працювати.

— Дмитро Марковський на майданчику і в житті — різні люди?

— Кажуть, що так. Коли ходжу з синцями, друзі не вірять, що я міг із кимось побитися. Але коли виходжу на лід — про все забуваю. На майданчику потрібно вміти постояти за себе і за товариша. Тому в житті я інший, м'якосердніший.

— Що вас найбільше дратує під час гри?

— Бруд, який постійно відбиває бажання грати. Як приклад — мінська команда «Юність». Її хокеїстам бракує майстерності, вони не ведуть жорстку боротьбу в рамках правил, а тишком-нишком б'ють ключкою. Поєдинки з такими командами — просто мука.

— Як впливають на особисте життя перемоги й поразки?

— Після програшу мене краще взагалі не чіпати, ані слова про хокей.

— Коли є вільний час, як його проводите?

— На жаль, його обмаль. Раніше вистачало на кілька партій у більярд. Нині намагаюся більше бувати на різноманітних культурних заходах, частіше спілкуватися з друзями.

— Їх коло, мабуть, обмежене?

— В основному мої друзі — партнери по команді. Сашко Зіневич — «брат». Нас навіть близнюками називають. Є приятелі, які зовсім не пов'язані з хокеєм. На жаль, бачуся з ними дуже рідко.

— У вашого старшого брата давно — власна сім'я, дві дорослі доньки...

— Усі так і хочуть погуляти на моєму весіллі! Але я ще не знайшов ту... Принаймні я не хочу серйозних стосунків, доки не стану на ноги. Мені потрібно знати, що я зможу жити зі своєю сім'єю в нормальних умовах.

— Ви щаслива людина?

— Так. У мене прекрасна родина і улюблена робота.

Розмову вела Ганна ВАЩЕНКО.

На знімках: Дмитро МАРКОВСЬКИЙ.

Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

Георгій ДЕМЕТРАДЗЕ: «Я завжди мріяв грати в київському «Динамо»

Несподіваним і досить приємним сюрпризом для багатьох була поява у «венеціанському дворику» НСК «Олімпійський» перед недавнім матчем Ліги чемпіонів «Динамо»—«Реал» найкращого бомбардира чемпіонату Росії, який щойно завершився, форварда владикавказької «Аланії» Георгія ДЕМЕТРАДЗЕ. Либонь, у зв'язку з цим деякі з ласих до сенсацій ЗМІ поспішили повідомити про те, що цей футболіст чи то вже підписав контракт з київським «Динамо», чи то близький до завершення згаданої процедури.

А як воно насправді? По роз'яснення динамівська прес-служба вдалася до самого Деметрадзе.

— Нині в мене відпустка, тож я радо відгукнувся на запрошення свого друга Кахи Каладзе погостювати в нього і заразом ознайомитися з Києвом, про красу якого чимало чував. І, звичайно ж, побувати на матчі Ліги чемпіонів.

— І які ваші враження від перебування у столиці України?

— Навіть узимку Київ мене зачарував. Це чудове місто. Побував я і в динамівському медико-реабілітаційному центрі в Кончі-Заспі. Поголос про цей футбольний диво-палац гримить по всій Європі. Але те, що я побачив на власні очі, перевершило всі мої сподівання.

— Георгію, деякі ЗМІ вже поспішили «засватати» вас до київського «Динамо». Наскільки ця інформація відповідає дійсності?

— Поки що можу сказати лише, що отримав таку привабливу пропозицію від киян. Адже я з дитинства уболівав за київське «Динамо» і завжди мріяв виступати за цю команду. Знаю, що динамівські тренери вже давно спостерігають за моєю грою, вивчають мої можливості. Така практика притаманна всім провідним клубам Європи.

Сподіваюся, під час вирішення цього питання візьме гору здоровий глузд, наріжним каменем тут стане людський фактор.

— А на який термін ви ще зв'язані контрактом з «Аланією»?

— Ще на рік. Та річ не в тому. Я прошу зважити на мій нинішній стан. Звичайно, якщо дотримуватися букви закону, то, за контрактом, доведеться догравати ще один сезон в «Аланії». Та навряд чи за такої ситуації я зможу принести користь команді. Я побував удома в Кахи Каладзе, побачив, як облаштовано побут футболістів київського «Динамо», у яких чудових умовах вони тренуються. І просто в голові запаморочилося від побаченого. Адже мотивація у мене тепер буде зовсім інша, бо й душею, й думками я вже в київському «Динамо», в Лізі чемпіонів. Адже навесні динамівці зіграють іще щонайменше чотири матчі в цьому найпрестижнішому змаганні континенту, а наступної осені — я вірю, що кияни знову стануть чемпіонами України — черговий старт у Лізі чемпіонів. Пропустити цілий рік і втратити таку можливість для мене як для професійного футболіста було б просто трагедією.

— А коли припустити, що «Аланія» запропонує вам перейти до якогось західного клубу?

— Це нічого не змінить у моєму рішенні. Я його прийняв. Мій наступний клуб — київське «Динамо». А якщо клуби не дійдуть згоди цієї зими, тоді переберуся до Києва наступного року (тобто ще рік гратиму, згідно з чинним контрактом, в «Аланії»). Адже в такому разі я зможу пройти школу великого тренера Валерія Лобановського. І лише потім, коли вийду на новий, вищий рівень своєї гри, можна буде говорити про західний клуб. Та й те не про всякий, а лише про славетний, в якому як футболіст я зможу прогресувати далі, розв'язувати дедалі складніші завдання.

Наочний приклад — Андрій Шевченко. Адже передусім завдяки тому, що Андрій пройшов школу київського «Динамо» і Валерія Лобановського, він зміг, на відміну від багатьох його попередників із країн СНД, засяяти новими гранями свого таланту в найсильнішому національному чемпіонаті Європи — італійському.

Одне слово, сподіваюся, що все буде вирішено з урахуванням моїх бажань і сподівань. Водночас хочу подякувати уболівальникам «Аланії» за їхню підтримку, що її я відчував постійно протягом двох сезонів свого перебування в команді, висловити щиру вдячність керівництву владикавказького клубу і керівникам всієї республіки за їх піклування про мене. А насамперед —високопрофесійному тренерові і чудовій людині Валерію Газзаєву, багато в чому завдяки якому я зміг добитися успіхів.

Україна пост здасть — Албанія пост прийме

На наступному тижні, 7—9 грудня, у Києві відбудеться 14-те пленарне засідання Генеральної асамблеї ПАЧЕС. Це другий такий захід в Україні: перший був шість років тому. А нинішні засідання буде позначено тим, що Голова Верховної Ради і діючий голова ПАЧЕС Олександр Ткаченко передасть свої повноваження наступникові — Голові Народних зборів Албанії Скендеру Гїнуші. Шість «українських» місяців головування завершуються.

Участь у київській зустрічі візьмуть деякі голови національних парламентів країн—членів організації Чорноморського економічного співробітництва, її діючий голова — міністр закордонних справ Молдови Ніколає Табакару, представник Ділової ради ЧЕС. Спостерігачами прийдуть представники Народної Асамблеї Єгипту, Кнесету Держави Ізраїль. Уперше гостями тут будуть представники парламентів Білорусі та Югославії. Також очікують у Києві на представників парламентського союзу Росії та Білорусі, Північноатлантичної асамблеї (парламентського органу НАТО), Центральноєвропейської ініціативи, Міжнародного центру чорноморських досліджень. Заплановано, що на церемонії відкриття форуму виступатимуть Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко, Президент України Леонід Кучма, міністр закордонних справ Молдови і голова ЧЕС Ніколає Табакару.

Загальну дискусію буде присвячено проблемам діяльності ПАЧЕС на порозі 21 століття. На порядку денному сесії широке коло питань з економічного, політичного й культурного співробітництва в регіоні. Йтиметься про розвиток торгівлі, комунальні служби, про підсумки семінару з промисловості й торгівлі, про правові й політичні аспекти процесу інтеграції транспортних систем у регіоні Чорного моря, правові основи захисту дитинства у країнах—членах ЧЕС. Асамблея обговорюватиме важливі питання діяльності ЧЕС: результати зустрічі на вищому рівні в листопаді у Стамбулі, підсумки першого засідання Ради міністрів закордонних справ країн—членів ЧЕС у жовтні в Салоніках, платформу співробітництва між ЧЕС та ЄС. Буде також обговорено звіт діяльності Бюро й Постійного комітету, бюджет ПАЧЕС на 2000 рік. Відбудуться вибори двох заступників Генерального секретаря.

Сподіваємося, що ця неординарна подія приверне увагу представників засобів масової інформації. За підсумками засідань заплановано прес-конференцію Голови Верховної Ради, нинішнього голови ПАЧЕС Олександра Ткаченка.

Нагадаю, що заснована 1993 року як парламентський орган ЧЕС ПАЧЕС має на меті розвиток економічного, політичного й культурного співробітництва між народами регіону, сприяє перетворенню його на зону стабільності, процвітання й миру. Асамблея об'єднує членів парламентів одинадцяти країн—учасниць ЧЕС: Албанії, Вірменії, Азербайджану, Болгарії, Грузії, Греції, Молдови, Румунії, Росії, Туреччини, України. Парламентарії Єгипту й Ізраїлю мають в асамблеї статус спостерігачів.

Асамблея зосереджує свої зусилля на розробленні рекомендацій з питань першочергової важливості для реалізації проектів ЧЕС щодо багатостороннього економічного співробітництва. Таких, як гармонізація законодавств, спрощення митних та візових формальностей, банки й фінанси, транспортні перевезення, боротьба проти організованої злочинності, зона вільної торгівлі ЧЕС, уникнення подвійного оподаткування, туризм, а також соціальні й культурні питання.

Валентин НЕДРИГАЙЛО,
секретар постійної делегації Верховної Ради України у ПАЧЕС.

Одна ковдра на всіх

Лібералізація торгівлі — головна тема минулої в Сієтлі міністерської конференції країн-членів Світової організації торгівлі (СОТ). 135 держав СОТ, до яких розраховує в майбутньому приєднатися й Україна, вважають головним принцип вільної торгівлі. Але хіба буває абсолютна свобода? Дискусії на цю тему і розгорілися в Сієтлі.

Яблуком незгоди стало питання про сільське господарство. Країни, що розвиваються, і США вимагають від Західної Європи скасувати дотації фермерам, бо це чистий протекціонізм. Але такий крок означав би розорення для дрібних європейських господарств, а ринки Старого Світу заполонила б дешева продукція з Америки і країн «третього світу».

Водночас Європа хоче скоротити імпорт генетично видозмінених продуктів (переважно із США). Вони, зрозуміло, дешевші, але їхній вплив на організм людини досліджено не повністю.

Суперечки викликала і спроба СОТ ув'язати соціальні стандарти з комерцією: західні профспілки проти дешевої робочої сили з «третіх країн», що й визначає невисоку ціну товарів звідтіля.

Проблеми, по суті, так і залишилися нерозв'язаними: як можна зробити вільною та беззастережною конкуренцію «натуральних» і генетично видозмінених продуктів? Товарів, виготовлених дешевими і високооплачуваними робітниками? Виробів екологічно чистих підприємств і шкідливих виробництв? За такої конкуренції країни, що розвиваються, виграють і стають багатшими. Але тоді програють екологія, здоров'я людей, у багатих країнах зростає безробіття. Що краще? Питання без відповіді.

На знімку АП: у Сієтлі відбулися протести проти економічних утисків країн «третього світу».

Надія БЕДРИЧУК.

Казімеж Імєліньскі — лікар і філософ

Доля щедро дарувала мені щастя зустрічей з багатьма прекрасними людьми. Кожна така зустріч лишала в пам'яті незабутні враження. І все-таки з-поміж них особливо вирізняється спілкування з відомим ученим, президентом Польської академії медицини, президентом Всесвітньої академії медицини імені Альберта Швейцера професором Казімежем Імєліньскі.

Наше наукове співробітництво переросло у справжню дружбу. А починалося все так.

У жовтні 1996 року я отримав від Казімежа Імєліньскі листа, в якому він повідомляв про висунення моєї кандидатури на звання почесного члена Польської академії медицини. Досі ми не були знайомі, хоча я багато знав про діяльність цього видатного вченого. Наша перша зустріч відбулася через півроку у Варшаві, в Королівському замку під час урочистої церемонії вручення диплома почесного члена Польської академії медицини та Золотої медалі Альберта Швейцера — відомого австрійського лікаря, лауреата Нобелівської премії.

Саме відтоді й почалася не лише наша особиста співпраця, а й глибоке наукове співробітництво між Національним медичним університетом ім. О. Богомольця та Польською академією медицини. А нагородження мене міжнародною Золотою зіркою «За заслуги в медицині» та великою Золотою медаллю Альберта Швейцера я розглядаю як визнання досягнень української медицини.

Незабаром професору Казімежу Імєліньскі, який є зарубіжним членом АМН України, почесним доктором медицини і почесним членом вченої ради нашого Національного медуніверситету, виповнюється 70 років. І це — прекрасна нагода розповісти про цю непересічну людину.

Науковий і творчий шлях К. Імєліньскі почався після закінчення лікувального факультету Ягелонського університету в Кракові. У клініці внутрішніх хвороб медичної академії під час стажування в клініках Німеччини та Австрії гартувався талант лікаря-клініциста. Він став першим лікарем у Польщі, який захистив докторську дисертацію в галузі сексології. Вчений не тільки заклав основоположні принципи клінічної сексології в Польщі, а й підготував перших сто фахівців у цій галузі. Згодом він видав сім підручників для спеціалістів і лікарів-практиків, ініціював і виступив як редактор 10-томного підручника, в написанні якого взяли участь відомі професори з різних країн світу. Блискучий організатор професор Імєліньскі заснував відділення сексології в Краківській медичній академії, а нині очолює відділення сексології та патології стосунків людини медичного Центру післядипломної освіти у Варшаві. Він — автор 58 книжок, виданих одинадцятьма мовами, опублікував понад 850 наукових і публіцистичних праць. Багатогранна особистість, активний пропагандист медичних знань К. Імєліньскі веде невтомну популяризаторську роботу. Крім того, під псевдонімом він друкує повісті й вірші.

(Закінчення на 11-й стор.).

Люди й події

Незалежність — сімейна традиція

«Я прищеплювала дочці думки про незалежність, а тепер розплачуюся за це», — заявила теща Ясіра Арафата Раймонда Тауїль. Розплата, безперечно, жорстока. Нещодавно Суха Арафат прилюдно зреклася матері через те, що та... наважилася втрутитися в її особисті справи. Арафат має привід замислитися. Адже, за зізнанням Сухи, з моменту їхнього весілля подружжя не провели жодного цілого дня разом. Може статися, доки Арафат бореться за незалежність Палестини, його вже незалежна дружина вирішить зректися й Арафата — за те, що він дуже рідко втручається в її особисті справи.

Два зайці для одного Жириновського

ЦВК РФ добряче образив Володимира Вольфовича. Відновив у правах ЛДПР і... вилучив зі списку самого батька партії. А все через те, що дуже вже йому хотілося залишитися на Охотному ряді в Держдумі. Отож і поспішив створити новий блок, без зайвої скромності назвавши його власним ім'ям. Тож електоратові Жириновського доведеться ганятися одразу за двома зайцями. А перед Володимиром Вольфовичем відкривається перспектива втретє носа самому Голохвастову. І напевне так і буде. Куди там цирульникові до батька ліберальної демократії!

Антитеза

Оптимістично прокоментував у Києві свою недавню сварку з Леонідом Кучмою Олександр Лукашенко: «Лукашенко, Кучма — вони приходять і йдуть, а український і білоруський народи живуть віками, тисячоліттями разом. І я впевнений — після нас будуть ще довго жити...». А ще недавно Олександр Григорович пророкував зовсім інше: білоруський народ житиме бідно, та недовго. А тепер що виходить: після Лукашенка народ житиме довго, та небідно?

Розтроєння особи

Очевидно, напруга парламентської передвиборної кампанії дається взнаки навіть таким велетам думки, як лідер російських комуністів Геннадій Зюганов. «Сьогодні найбільший у світі розділений народ — це росіяни: великороси, малороси й білороси!» — без жодного сумніву заявив він російському телебаченню. Мабуть, Геннадію Андрійовичу слід терміново з медиками порадитися: здається, у нього роздво.., ні, навіть розтроєння особи...

Нема лиха без добра

З нагоди настання першого місяця зими преса КНДР закликала «завершити з високою гордістю бій нинішнього року», «стати творцями нових чудес і подвигів у нинішній ефективній боротьбі за блискуче завершення 1999 року». Запорука успіху цієї боротьби — «дух рішучого виконання політики партії, опора на власні сили у подоланні труднощів, навчання на прикладах героїв праці нинішньої доби». Учіться в КНДР і не скаржтеся на «труднощі», без них «не було б ефективної боротьби». І деякі політики не змогли б виявити «високої гордості» й стати «творцями» ще новітніх «чудес». Хоча декому й старих задосить.

Центрвиборчком РФ підставив Володимира Вольфовича

Рада директорів СП ЗАТ «Реемтсма-Черкаси тютюнова фабрика»

повідомляє, що 18.01.2000 року о 17.00 відбудуться позачергові загальні збори акціонерів за адресою: м. Черкаси, вул. Благовісна, 170.

Порядок денний:

1. Інформація ради директорів про діяльність АТ.
2. Внесення змін та доповнень до статуту АТ.
3. Зменшення статутного фонду.

Статутний фонд АТ з метою оптимізації діяльності АТ зменшується на суму 11.575.405 грн. шляхом зменшення кількості акцій.

Проект змін до статуту АТ:

«Пункт 7.3 статуту викласти в наступній редакції:

Статутний фонд АТ становить 16.424.595 гривень і розподілений на 13.139.676 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня 25 копійок кожна.

Проект 7.4 статуту викласти в наступній редакції:

«Реемтсма» зараз володіє 12.790.791 акцією, що становить 97,34% загальної кількості акцій.

Громадяни-акціонери володіють 348.885 акціями, що становить 2,66% загальної кількості акцій.

Розподіл цих акцій наведений у додатку 1 до цього статуту».

Кількість акцій, що вилучається — 9.260.324

Нова номінальна вартість акцій — 1 (одна) грн. 25 коп. за акцію.

З відповідними документами можна ознайомитись за адресою: м. Черкаси, вул. Благовісна, 170.

Рада директорів АТ.

Арбитражным судом Черниговской области (250000, Чернигов, ул. Ленина, 43) возбуждено дело № 5/229 б о банкротстве коллективного сельскохозяйственного предприятия им. Мичурина, юридический адрес: с. Певневщина, Городнянский район, Черниговская область, код 03798582, р/с 26005200229001 в Городнянском отделении агропромбанка «Украина», МФО 353081.

Претензии кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Арбітражний суд Харківської області (310022, Харків, Держпром, 8-й під.) порушив:

Справу № 7801/7-71 про банкрутство ЧФ «АГВА». Юридична адреса: Харків, вул. Височоводьтна, 76. Р/р 26006004549 в АВУББ «Грант», валютний рахунок №26006004549 в АВУББ «Грант», МФО 351607, ОКПО 21247288.

Арбітражним судом Вінницької області (210000 м. Вінниця, вул. Хм. шосе № 7) порушено справу про банкрутство ТОВ «Струмок» (м. Вінниця вул. Енгельса, 25, р/р 26008200561001) в АПБ Україна м. Вінниці.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Дочірнє підприємство «ТОРГОВИЙ ДІМ «БКЗ» (код ЄДРПОУ 24589902) повідомляє про свою перереєстрацію у зв'язку із зміною організаційно-правової форми.

ТзОВ «ТОРВІК-2000»

м. Чернівці повідомляє, що його статутний фонд зменшено. З претензіями, заявами звертатись протягом 3-х місяців за адресою: м. Чернівці, вул. Донбасівська, 1-А, **тел. 585-240, телефакс 585-231.**

Дочірнє підприємство «БКС-МІЛТЕК» Акціонерного товариства закритого типу «Банкомзв'язок» (код ЄДРПОУ 24255176) повідомляє про свою перереєстрацію у зв'язку із зміною назви та організаційно-правової форми.

Дочірнє підприємство «Продторг» (код ЄДРПОУ 24365189) повідомляє про свою перереєстрацію у зв'язку із зміною організаційно-правової форми.

Арбітражним судом Харківської області (310022, м. Харків, площа Свободи,5, Держпром, 8-й під'їд) порушено справу № 9439/7-72 про банкрутство ТОВ «Спорт-Пресс», м. Харків, вул. Героїв праці, 37-а, кв. 19, р/р 26000301992 в Міжрайонному від. УСБ м. Харкова, МФО 351577.

Рада Директорів СП ЗАТ «Ремтсма-Київ тютюнова фабрика»

повідомляє, що 18.01.2000 р. о 10.00 відбудуться позачергові загальні збори акціонерів за адресою: Київ, вул. Академіка Заболотного, 35.

Порядок денний:

1. Інформація ради директорів про діяльність АТ.
2. Внесення змін та доповнень до статуту АТ.
3. Зменшення статутного фонду АТ.

Статутний фонд АТ з метою оптимізації діяльності АТ зменшується на суму 40.000.002 грн. шляхом зменшення кількості акцій.

Проект змін до статуту АТ:

«Пункт 7.3 статуту викласти в такій редакції:

«Статутний фонд АТ становить 72.211.785 гривень і розподілений на 24.070.595 простих іменних акцій номінальною вартістю 3 (три) гривні кожна».

Пункт 7.4 статуту викласти в такій редакції:

«Ремтсма» зараз володіє 23.993.944 акціями, що становить 99.68% загальної кількості акцій.

Громадяни-акціонери володіють 76.651 акцією, що становить 0,32% загальної кількості акцій.

Кількість акцій, що вилучаються — 13.333.334

Нова номінальна вартість акцій — 3 грн. за акцію.

З відповідними документами можна ознайомитися за адресою: Київ, вул. Академіка Заболотного, 35.

Рада директорів АТ.

К сведению акционеров!

Производственно-коммерческое акционерное общество закрытого типа «Куйбышевское»

сообщает, что 18 января 2000 года в 10 часов по адресу: Донецк 96, ул. Воинская, дом 16 (здание ПКАОЗТ «Куйбышевское», 2-ой этаж, красный уголок) проводится внеочередное собрание акционеров.

Повестка дня:

1. Реорганизация ПКАОЗТ «Куйбышевское».
2. Изменение Устава ПКАОЗТ «Куйбышевское».
3. Изменение уставного фонда.

При себе иметь документы, подтверждающие полномочия акционера и его представительство (паспорт, доверенность, имущественный сертификат).

Телефон для справок — 53-20-41.

Правління ВАТ «Рівненський завод тракторних агрегатів»

повідомляє, що позачергові загальні збори акціонерів товариства відбудуться 21 січня 2000 року о 10-й годині за адресою: м. Рівне-21, ВАТ «РЗТА». Реєстрація учасників зборів з 8-00 до 10-00.

Порядок денний:

1. Затвердження статуту ВАТ «Рівненський завод тракторних агрегатів» у новій редакції.

Контактний телефон: (0362) 22-10-23;

телефакс: (0362) 25-71-27.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А)

Порушив справи про банкрутство:

1. № Б 15-221/99, ТОВ Торгівельно-промислова компанія «Дніпроспецкомплект», м. Дніпропетровськ, вул. Глінки, 19, р/р 26000301320001, МФО 306704 у КБ «Класік», код ЄДРПОУ 20264383.

2. № Б 26/206-99, Приватного підприємства «Енергокомплект», 49010, м. Дніпропетровськ, вул. Лазаряна, 2/65, п/р 26007108606001, МФО 305299, КБ «Приватбанк».

3. № Б 26/212-99, ТОВ фірми «КРТ, ЛТД», м. Дніпропетровськ, вул. Виконкомівська, 1б, п/р 260050150167, МФО 305675, відділення АКБ «Укрексімбанк».

4. № Б 18/177-99, ТОВ «Євразія-транзіт», 49106, м. Дніпропетровськ, пр. Героїв, 46, кв. 31, п/рахунок 2600030059201, МФО 305749, АБ «Кредит-Дніпро».

5. Б № 2/190-99, Авто-гаражного кооперативу «Метал-4», 49000, м. Дніпропетровськ, пл. Ак. Стародубова, 1/107, п/р 26006104269001, МФО 305299, КБ «Приватбанк».

6. № Б 2/195-99, Приватного виробничо-комерційного підприємства «Альтер-Д», 49100, м. Дніпропетровськ, Набережна Перемоги, 118, корп. 1, кв. 126, п/р 26005105117001, МФО 305299, КБ «Приватбанк».

7. № Б 18/130-99, ТОВ фірми «Малінар», 49005, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 61, п/рахунок 26004000080149, МФО 305590, Дніпропетровська філія АТ «Укрінбанк».

8. № Б 18/158-99, ЗАТ «Вуглепромкомплект», 320610, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 18, п/р 26001003130100, МФО 305653, ДОД АППБ «Аваль».

9. № Б 15/131-99, ТОВ «Енергометкомплекс», 320027, м. Дніпропетровськ, вул. Ворошилова, 4/37, п/р 26003100103236, МФО 313797, КАБ «Слов'янський».

10. № Б 15/211-99, ТОВ музичної агенції «Злато Скифів», 320100, м. Дніпропетровськ, пр. Героїв, 328, п/р 26004001491089, МФО 305868, АКБ «Прем'єрбанк».

11. № Б 26/109-99, Фірми «Шане, ЛТД», 320000, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, п/рахунок 26002004119074, МФО 305590, Дніпропетровська філія АТ «Укрінбанк».

12. № Б 26/103-99, ТОВ «Промбудкомплект», 320000, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 57, п/р 260010006470012, МФО 306759, АКБ «Причорномор'я».

13. № Б 15/237-99, ТОВ науково-виробничої фірми «Олві-Сервіс», м. Дніпропетровськ, ж/м Тополь-2, буд. 23, кв. 504, р/р 26003104886001, МФО 305299 у КБ «Приватбанк», код ЄДРПОУ 20211555.

14. № Б 26/196-99, АТЗТ корпорація «Укрполіметал», м. Дніпропетровськ, пл. Леніна, 1, р/р 26009118553001, МФО 305299 у КБ «Приватбанк», код ЄДРПОУ 20237483.

15. № Б 15/235-99, ТОВ «Євгенія», 320037, м. Дніпропетровськ, вул. Г. Корольової, 126, р/рахунок 2600611062800 1 у Лівобережному відділенні КБ «Приватбанк», МФО 305299.

16. № Б 15-208/99, ТОВ «Дайм», м. Дніпропетровськ, вул. Тополина, 41, р/р 26008108586001, МФО 305299 у КБ «Приватбанк», код ЄДРПОУ 23358454.

17. № Б 14/109-99, ТОВ НПП «Транс-експедиція», м. Дніпропетровськ, ж/м Тополь-3, буд. 21, кв. 2, р/р 26003107311001, МФО 305299 у КБ «Приватбанк», код ЄДРПОУ 21869162.

18. № Б 15/223-99, ТОВ «Гамбіт», м. Дніпропетровськ, вул. Миронова, 5, р/р 26007100751001, МФО 305374 у Кіровському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», код ЄДРПОУ 20203586.

19. № Б 18/142-99, ПП «Алкор», 49100, м. Дніпропетровськ, пр. Героїв, 4/173, п/р 26005300467000, МФО 305813, Дніпропетровська філія Першого українського міжнародного банку.

20. № Б 18/146-99, Українсько-ізраїльського товариства з обмеженою відповідальністю та іноземними інвестиціями «Еркоса», 49100, м. Дніпропетровськ, пр. Героїв, 12/962, п/р 2600709000070, МФО 305932, Дніпропетровська філія АКБ «Правекс-банк».

21. № Б 26/414-99, Завод тонельних будівельних матеріалів, 49003, м. Дніпропетровськ, пр. Калініна, 81-а, р/р 2600612018001 у КБ «Приватбанк».

22. № Б 15/127-99, ЧП «Протон», 320069, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова 107б/32, р/р 26002100006100 в Дніпропетровській філії АКБ Торгово-промислового банку.

23. № Б 24/163-99, ТОВ «Агропроммонтаж», м. Дніпропетровськ, вул. Харківська, 16, р/р 1467756 в АКБ «Новий».

24. № Б 15/200-99, ЗАТ «Весна-ДНІІТ», 320003, м. Дніпропетровськ, вул. Горького, 13, р/рахунок 26009004117198 в ДФ АТ «Укрінбанк».

25. № Б 18/151-99, Малого колективного підприємства «Вікторія-90», 320019, м. Дніпропетровськ, вул. Орбітальна, 13, р/р 0290379011 у Ленінському відділенні ПІБ у м. Дніпропетровську.

26. № Б 26/193-99, ПВКФ «Ріконда-Сервіс», 320300, м. Дніпропетровськ, вул. Новоорловська, 7/10, р/р 266644698, МФО 305299 у Жовтневому відділенні КБ «Приватбанк».

27. № Б 15/185-99, ПП «Променерго», м. Дніпропетровськ, вул. Маяковського, 13, р/р 26004110589001, МФО 305299 у Лівобережному відділенні КБ «Приватбанк».

28. № Б 24/253-99, ПП спортивно-комерційного клубу «Бойові рукавиці», 49127, м. Дніпропетровськ, вул. 20 річчя Перемоги, 37, в. 107, р/р 26005301707 у Держсбербанку Самарського відділення № 8420 м. Дніпропетровська.

29. № Б 24/252-99, ПП «Неліван», 49127, м. Дніпропетровськ, вул. Лісопаркова, 5-а, р/р 26001310084001 у АКБ «Новий».

30. № Б 2/130-99, ПП «Агрокомплект», 320100, м. Дніпропетровськ, пр. Героїв, 4/416, п/рахунок 2600310821001, МФО 305299, КБ «Приватбанк».

31. № Б 2/129-99, ТОВ ВКП «Лонд», 320010, м. Дніпропетровськ, вул. Тихвінська, 76, п/р 260083001129, МФО 305868, Дніпропетровска філія АКБ «Вабанк».

32. № Б 24/176-99, ТОВ багатопрофільного підприємства «Нафтапродукт», 320005, м. Дніпропетровськ, вул. Лабораторна, 46, п/р 26006108556001, МФО 305299, КБ «Приватбанк».

33. № Б 24/183-99, ТОВ «Станкоінструмент», 320005, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 33, п/рахунок 26005000007001, МФО 305759, АКБ «Причорномор'я».

34. № Б 15/196, ПП «Укртехпром», 320121, м. Дніпропетровськ, ж/м Сокіл-1, б. 1, в. 4, к. 45, п/р 26008051970100, МФО 305563, ДОД АППБ «Аваль».

35. № Б 24/245-99, ПП «Трансрезерв», 320044, м. Дніпропетровськ, вул. Виконкомівська, 1, п/рахунок 26000000228001, МФО 306759, АКБ «Причорномор'я».

36. № Б 15/197-99, ТОВ ВКФ «Природа», м. Дніпропетровськ, Набережна Перемоги, 38, п/рахунок 26000200359002, МФО 305567, Правобережне відділення АК АПБ «Україна».

37. № Б 24/251-99, ПП фірми «АМК-Трейдінг», 320044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 2, кв. 12, п/рахунок 26006107750001, МФО 305299, КБ «Приватбанк».

38. № Б 15/193-99, ТОВ «ІТРА», 49127, м. Дніпропетровськ, вул. Базова, 2, р/р 26008112572001 у КБ «Приватбанк».

39. № Б 2/160-99, ПП «УРАРТУ», м. Дніпропетровськ, вул. Ст. Разіна, 32, р/р 26001101641004, МФО 305415 у Обласній дирекції «Укрсоцбанка».

40. № Б 24/269-99, ТОВ «РАНГ», м. Дніпропетровськ, пр. Миру, 18/534, р/р 2600109000029, МФО 305932 у АКБ «Правекс-банк».

41. № Б 24/263-99, ТОВ «Торговий Будинок «Інтер-Стратегія», 320070, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 83/70, р/р 26008015017 в Дніпропетровську відділенні Державного експортно-імпортного банку України.

42. № Б 2/178-99, МКП «Фірма Арагорн-Софт», м. Дніпропетровськ, вул. Казакова, 43/1, р/рахунок 2600730145436, МФО 305437 у ДРГУ «Промінвестбанк».

43. № Б 24/272-99, Корпорації «Привод», м. Дніпропетровськ, площа ім. Леніна, 1, кв. 520, р/рахунок 2600330014601, МФО 305749 у АК «Кредит-Дніпро».

44. № Б 26/174-99, ПП «Ефанов», 49098, м. Дніпропетровськ, вул. Малиновського, буд. 8, кв. 195, р/рахунок 26003110070005, Лівобережного відділення КБ «Приватбанк», МФО 305299.

45. № Б 18/148-99, ТОВ «Ліга СВА», м. Дніпропетровськ, провул. Сміливий, буд. 4, р/р 26002110321001, Лівобережного відділення КБ «Приватбанк», МФО 305299.

46. № Б 15/169-99, ТОВ «Пік», м. Дніпропетровськ, вул. Карпенка-Карого, буд. 13, р/р 26000110021002, Лівобережного відділення КБ «Приватбанка», МФО 305299.

47. № Б 24/270-99, ПП «Квінсад», м. Дніпропетровськ, вул. Артельна, 9, р/р 26005112036600 1 в Індустріальному відділенні КБ «Приватбанк», МФО 305299.

48. № Б 15/198-99, ТОВ ВКФ «Чпд і К, ЛТД», м. Дніпропетровськ, бульвар Слави, д. 14, кв. 88, п/рахунок 26002001380100, МФО 305653, ДОД АППБ «Аваль».

49. № Б 15/199-99, ТОВ «Резерв», м. Дніпропетровськ, вул. Писаржевського, 22/2, р/рахунок 26000109022001, МФО 305299, КБ «Приватбанк».

50. № Б 2/246-98, ЗАТ «Весна ДНІІС», м. Дніпропетровськ, 320036, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, 68, р/р 2600430130012 в Промислово-інвестиційному банку.

51. № Б 2/277-99, ПП «Ремтехсервіс», 320059, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 102 в, кв. 11, р/р 2600830160727 в Красногвардійському відділенні Промислово-інвестиційного банку.

52. № Б 15/141-99, ДП «Крептон» ЗАТ ПКФ «Мадi», м. Дніпропетровськ, вул. Фурманова, 16-а, п/р 26005101534001, МФО 305352 Жовтневе відділення АКБ «Укрсоцбанк».

53. № Б 26/109-99, ПВКФ «Люйда, 49096, м. Дніпропетровськ, вул. Коробова, 5, р/р 2600930041801 в АБ «Кредит-Дніпро», МФО 305299.

Майнові вимоги кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Вісім місяців перебував у полоні 57-річний киянин

Нині у цих місцях, де утримували Валентина, ідуть бої...

Кошмар!

Службою безпеки України, ФСБ Російської Федерації за сприяння Міністерства національної безпеки Чечні визволено заручника, якого з лютого цього року насильно утримували чеченські бандити. Під час цієї операції певні завдання виконали і співробітники управління СБУ в Луганській області, які забезпечували безперешкодне та безпечне пересування автомобіля з визволеним співвітчизником через російсько-український кордон. Тепер 17 жовтня він вважає своїм другим днем народження.

Автор встигла поспілкуватися з Валентином за годину до його від'їзду до столиці.

— Позаторік група з нашого НДІ вивчала геологічні умови для прокладання газових і нафтових комунікацій на території Дагестану, — розповідає Валентин. — На початку цього року аналогічна пропозиція надійшла від керівництва Чеченської Республіки. У відповідь на цілком виправдані сумніви щодо доцільності відправлення українських громадян у «гарячу точку» чеченці запевнили нас, що фахівцям буде гарантовано охорону та цілковиту безпеку. Зрештою, після деяких вагань я погодився. Проте досліджувати в Чечні стан комунікацій щодо можливості подачі газу з Росії мені так і не довелося: потрапивши на територію республіки, я був схоплений бандитами.

— Як це сталося?

— Коли наш УАЗ, в якому крім мене були охоронець і місцевий інженер (нічого про долю цих людей я досі не знаю), проїхав другий пост біля кордону, машину обстріляли. На щастя, кулі нас не зачепили. До нас підійшли озброєні люди у формі національної гвардії Чечні (згодом з'ясувалося, що це були бойовики ісламської організації «Вовки шаріату». Нічого не пояснивши, нас обшукали, забрали документи, мене пересадили в іншу машину. Потім під дулом автомата я йшов якимись полями та вибоїнами. Під вечір дісталися табору бойовиків. Отоді їхній командир і повідомив, що мене викрали заради викупу. А ще він запитав: «Ви хороший інженер?».

— А чому, власне, запитав? Вони якимсь чином збиралися використати вас як інженера?

— Ні, що ви. Крім викупу, цих людей нічого не цікавить. Щоправда, один раз, через кілька місяців, я змушений був попрацювати на них як інженер. У таборі була своя маленька електростанція. Після злив вона вийшла з ладу, тому довго не було світла, п'ять днів заручників не годували, і мої товариші по нещастю попросили мене подивитися, в чому там річ — мовляв, може, хоч поїсти дадуть. І я полагодив поламаний агрегат.

Особисто я запитання командира розцінив інакше. Виходить, що він знав, хто перед ним. Тобто ще до мого приїзду інформація якимось чином потрапила до бойовиків. Через кого і як? Компетентним органам є про що подумати.

— Ви сказали про викуп. У скільки оцінюють у Чечні життя українського інженера?

— Уже під час першої зустрічі командир запитав, скільки за мене можуть дати. У відповідь я тільки плечима знизав. «100 тисяч доларів дадуть?». — «Ні, звісно, звідки такі гроші?». Тоді він почав погрожувати, повідомив, що саме його хлопці кілька місяців тому зарізали двох англійців з миротворчої місії, яка не погодилася сплатити гроші. Подумавши трохи, я сказав, що, звичайно, і сім'я, і мої колеги в Києві шукатимуть гроші для викупу. А що було робити? По суті, я просто хотів виграти час. А ось за інших заручників, як я потім дізнався, вимагали значно більше. Нас було близько десяти, в тому числі молоді хлопці з Осетії, Дагестану, Росії, навіть один чеченець. Так ось, за молодих хлопців бандити вимагали по півтора мільйона доларів, за священика з Росії — три мільйони.

— В яких умовах вас утримували?

— Спочатку було начебто терпимо: нас тримали в кімнаті жилого будинку, годували більш-менш регулярно. Потім перевели до бетонованого підвалу, спеціально обладнаного для нас. Темінь, вологість страшенна, по одній стіні вода тече мало не обвалом, по підлозі шастають жаби та миші. Важко було знайти сухе місце, щоб поспати. У фашистських концтаборах, які ми бачили в кіно, люди, принаймні, ходили по території. А ми на повітря не виходили.

— Вас зовсім нікуди не виводили?

— Лічені рази. Після кількох місяців ув'язнення мені дозволили зателефонувати додому, щоб я поквапив сім'ю зі збиранням грошей. Поки я розмовляв з дочкою, охоронець не відривав дула автомата від мого виска. Дочка кричить у слухавку: «Вони за тебе півмільйона доларів вимагають!». А я навіть не можу сказати їй, мовляв, торгуйся, збивай ціну... Після цього ввалюються до нас у підвал кілька бандитів. Піднімайся, кажуть, різатимемо тобі руки й вуха, а то твої там у Києві зовсім з глузду з'їхали, якісь 7 тисяч баксів за тебе пропонують. Принесли інструменти, відеокамеру (вбивства і катування бандити завжди знімали, а потім показують іншим заручникам — це в них називається «пікнік»). А потім усе забрали й пішли. Передумали.

Тричі мене водили на «розстріл». Коли поставили вперше обличчям до стіни, я вже подумки з життям розпрощався. З реготом якимсь ненормальним почали палити з автоматів... Потім мені сказали, що розстрілюють вони тільки мусульман, а нас, невірних, ріжуть. Отож потім я вже не боявся. Тим паче, що періодично, приблизно раз на тиждень, бандити влаштовували стрілянину в підвалі: всіх клали на підлогу і палили по стінах. Притерпілося.

— Валентине, вибачте, якщо запитання здасться вам не зовсім доречним, але чи не намагалися ви у якийсь спосіб раціоналізувати, пояснити для себе їхні дії? Чи можна взагалі їх зрозуміти?

— Не знаю, як інші, а ті бойовики, з якими я мав справу, поводилися як психічно нездорові люди. Заручники зі стажем попередили мене: коли тебе ведуть кудись, стеж, щоб охоронець був не позаду, а збоку — в них у крові бажання пальнути людині в спину. А ці спалахи агресивності, садизму... Нормальні люди так не поводяться. Це при тому, що їх середній вік — 18–24 роки. Ще я відзначив їхню цілковиту дику безграмотність — читають ледь-ледь по складах. У той же час командир — вочевидь з вищою освітою, холоднокровний, тверезо дивиться на речі.

Треба сказати, що самі бандити, хоч як дивно, нас боялися більше, ніж ми їх: на очі заручникам ніколи не з'являлися без масок, до підвалу заходили тільки по декілька осіб. Між іншим, двоє з них чисто розмовляли російською, з чого ми зробили висновок, що вони не чеченці.

— Коли ви дізналися, що готується ваше визволення?

— Чесно кажучи, я ні на хвилину не втрачав надії, був переконаний, що мене шукатимуть. Зі мною у підвалі сидів священик із Росії, старенький уже. Не знаю, чи були в нього шанси визволитися — мабуть, вони є у кожного, — але він перестав їсти і згас. Ледь живого його винесли з підвалу і назад він не повернувся.

Психічно ламати людей чеченські бандити вміють. Для цього і б'ють, і знущаються, і голодом морять: півкілограмовий буханець хліба давали на п'ять днів. А часом по кілька діб узагалі не годували. Один дагестанець — він більше року просидів у заручниках, вирахував, що в середньому за рік він їв усього чотири місяці. Щоб витримати таке, треба було вірити у визволення. І я вірив.

Висловлюю щиру вдячність людям, які, ризикуючи власним життям, зробили все для моєї свободи.

Записала Юлія ЄРЕМЕНКО.

Луганськ.

Фото АП.

Казімеж Імєліньскі — лікар і філософ

(Початок на 9-й стор.).

Останні десять років діяльність професора Імєліньскі спрямована на гуманізацію медицини й інтеграцію її з гуманістичними науками. «Лікар має бути філософом», —писав Гален. З допомогою видатних вчених з усього світу професор К. Імєліньскі глобально розв'язує цю проблему, чим заслужив великий авторитет у медичних колах багатьох країн. Створена ним 1990 року Польська академія медицини є сьогодні елітарною організацією, в роботі якої беруть участь найвидатніші вчені світу в галузі медицини, психології, соціології, права, педагогіки, теології й філософії. Майже половина складу академії — зарубіжні вчені, серед яких 16 лауреатів Нобелівської премії.

Однією з форм діяльності академії є організація щорічних міжнародних симпозіумів у рамках циклу «Медицина на порозі XXI століття». Тут виступали всесвітньо відомі вчені: Крістіан Барнард (ПАР), Віктор Франкл (Австралія), Андре Шаллі (США), Джеймс Блек (Англія), Євген Чазов (Росія), Христина Ньюслейн-Волхард (Німеччина). Вони порушили найзлободенніші питання медицини: перспективи трансплантації серця, психологічні аспекти медицини, проблеми бета-рецепції, атеросклерозу, медичної генетики.

Я щасливий, що мені також було надано честь виступити з високої трибуни академії з доповіддю «Грунт як фактор формування умов життя і здоров'я людей на Землі».

Авторитет професора К. Імєліньскі ще більше зріс після створення ним 1998 року Всесвітньої академії медицини імені Альберта Швейцера. Почесним президентом академії є донька Швейцера Рена Швейцер-Міллер. Мета академії — гуманізація в усіх галузях науки, особливо в медицині, вивчення духовної спадщини Альберта Швейцера (його ідей, способу мислення, стилю життя) і втілення її в життєву практику.

У наш час, коли розвивається ідеологія грошей і споживання, коли існують екологічні проблеми, під загрозою опинилися істинні життєві цінності. Подвижницька діяльність професора Казімежа Імєліньскі спрямована на об'єднання зусиль учених усіх країн в ім'я збереження життя і миру на Землі. Це найкраще продовження благородної справи Альберта Швейцера.

Чимало зусиль докладає наш польський друг для розвитку наукових зв'язків між ученими України та Польщі, обміну досвідом, зустрічей із студентами, викладачами. Це наші спільні кроки в майбутнє.

Євген ГОНЧАРУК,
ректор Національного медичного університету ім. О. О. Богомольця, академік НАН і АМН України, академік Всесвітньої академії медицини ім. Альберта Швейцера.

Забута пам'ять

(Початок на 5-й стор.).

На жаль, у грудні 1998 року невідомі вандали вкрали барельєф. Міліція так і не знайшла злочинців. Соромно перед рідними Вадима, соромно перед його світлою пам'яттю. На численні пропозиції кременчужан за повернення забутої пам'яті взявся депутат міськради, довірена особа В. Бойка Олександр Урін. Настав час і для встановлення журналістської премії імені Вадима Бойка, створення молодіжної телестудії, про яку мріяв Вадим.

Потрібно відновлювати і фонд Вадима Бойка. Тож, хто не залишився байдужим та має можливість підтримати цю добру справу, може перераховувати кошти на р/р 260089801187 експериментальної школи-комплексу «Вибір» № 17 імені М. Неленя, код: 22532987, МФО 341348 УСБ м. Кременчука з поміткою: для фонду Вадима Бойка.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Астрологічний прогноз
на 6 — 12 грудня

ОВЕН. Вам треба економно витрачати фізичні сили і власні доходи. Можете розпочати нерівну боротьбу з організацією і державною структурою. У серйозних справах не чекайте швидкого успіху.

ТЕЛЕЦЬ. Фізично важкий тиждень — піднесення на початку і спад наприкінці тижня. Відчуєте втому і невдоволення через неритмічність справ і позапланових ситуацій. Щоб встигати на роботі і в особистих справах, ви повинні докладати вдвічі більше зусиль, ніж раніше.

БЛИЗНЯТА. Дуже важко спілкуватися з родичами і підтримувати контакти з людьми не вашого кола. Буде важко, якщо залишитеся наодинці в новому оточенні. Серед родичів або в оточенні партнера може зародитися прихований конфлікт. Ви провокуватимете партнера на вирішення складного завдання або на непростий вибір.

РАК. Ваші надії і плани здійснюватимуться дуже важко і невчасно. Спочатку затрачені зусилля не дадуть очікуваного результату, не кажучи вже про доход. Причина — брак коштів, часу. Вам доведеться багато в чому економити і набратися терпіння.

ЛЕВ. Важкий тиждень для професійного зростання і взаємовідносин. Ваші справи то раптово завмиратимуть, то після великих зусиль разом вирішуватимуться. Питання, пов'язане з роботою, спочатку набуде іншого значення, а потім з'являться проблеми. Імовірно, що хтось перейде вам дорогу.

ДІВА. У вас на горизонті з'являться нові люди і перспективи. Однак будете стурбовані своїм становищем, роботою або станом здоров'я. Виникне щось, що поставить під загрозу розпорядок вашого життя. Краще в цілому розв'язувати проблеми, щоб не опинитися в обтяжливій залежності.

ТЕРЕЗИ. Через кохану людину, іншого чоловіка або суперника все повернеться по-іншому, а самі опинитеся в скрутній ситуації. За своїм бажанням відмовитеся від заступництва людини, яка стає для вас обтяжливою. Любовна історія або цивільний шлюб може бути розірваний або виявиться під загрозою.

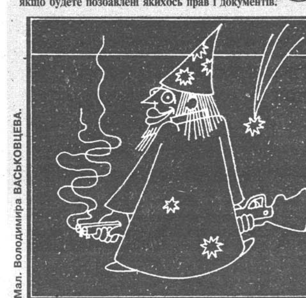
СКОРПІОН. Якщо не готові до змін, то опинитеся перед неприємним фактом або спіткаєте таких людей, які створять вам неприємні моменти і, зрештою, великі проблеми. Вам не варто дуже довіряти, бо інша сторона не хоче йти на поступки. Ризикуєте тим, що атмосфера в сім'ї стане напруженою і складною.

СТРІЛЕЦЬ. Зміни — це на добре. Проте виявляться проблеми, що неприємним тягарем ляжуть на інші справи. Труднощі у поточних справах пов'язані з неритмічною роботою і авралами. Це дуже складно для вас, але будете обмежені в переміщеннях.

КОЗЕРІГ. Ваш фінансовий рівень, за якого спостерігатимуться і злети, і падіння, цілком відбиває ваш стан. Для когось це нормальне явище, але тільки не для вас, бо це спричинить психологічні проблеми. Якщо вам не пощастить ще й у коханні, то вже точно відчуєте себе обділеною і ображеною людиною.

ВОДОЛІЙ. Будете дуже рішучі і бойові. Проте пізніше виявиться, що ви обмежені у власному виборі. Залежатимете або боротиметеся проти того, хто сильніший і головніший за вас. Вимушені завершити якийсь етап у відносинах, у чомусь поставити остаточну крапку.

РИБИ. Коли за вас щось роблять інші — це ваша стихія. Тому вас не засмутить, якщо будете обмежені в пересуванні, якщо не треба буде виявляти ініціативу. Однак вам може не сподобатися, якщо будете позбавлені якихось прав і документів.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Фото з конверта

У всякого свої забави.

Фото Юрія ОСТАПЧУКА.

Київ.

Шукайте жінку!

● На перше побачення летять, на друге — приходять, на третє — запізнюються.

● Одруження — спокійна гавань, в якій можна заховатися від бурі, та найчастіше воно виявляється бурею в гавані.

● Скільки самотніх чоловіків мріють про гарну дружину. А скільки одружених!..

● І німий, упадаючи біля жінки, хоче багато чого сказати.

● Часто трапляється, що після того, як жінка віддала ключ від свого серця, вона наступного дня міняє замок.

Зібрав Микола КУДРЯ.

Київ.

Будьте здорові!

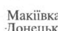
Поклади краплю меду в ... око

Хочу поділитися народним методом лікування катаракти. На ніч в обидва ока класти по краплині травневого бджолиного меду. Він має бути чистим, без будь-яких домішок. Процедура неприємна — течуть сльози, печуть очі, але потрібно терпіти. Місяць капати — місяць перерва, потім лікування бажано повторити. Головне, що можна обійтися без операції. Я лікувалася таким чином і переконалася, що підтримати очі в нормі можливо.

З повагою

А. ГОНЧАРОВА.

Макіївка
Донецької області.

Усміхніться!

Дотренувався

Після чергового виклику до школи батько вирішив серйозно поговорити з сином.

— Я обіцяв подарувати тобі велосипед, якщо складеш екзамен. Але мені сьогодні сказали, що ти провалився. Цікаво, що ти робив цілу чверть?

— Як що? — здивувався хлопчик.

— Вчився їздити на велосипеді...

Надіслав Петро ОСАДЧУК.

Київ.

Народний календар

Прийшов грудень — приніс студень

4 грудня — Введення, або Видення, третя Пречиста. Вважають, що цього дня Бог відпускає праведні душі подивитися на своє тіло, а тому і свято називають Виденням.

5 грудня — Прокопа. У давнину в цей день на шляхах ставили віхи, щоб путівники не збилися з дороги.

6 грудня — Канун святої Катерини. З цього вечора дівчата починали ворожити: крали в чужому садку гілочку вишні і ставили у воду. Якщо вона до Різдва розквітне — того самого року дівка заміж вийде.

7 грудня — Катерини. Дівчата продовжували ворожити на вишневих гілочках.

8 грудня — Матвія, Симеона-Юди. Остаточно замерзає земля.

9 грудня — Георгія Побідоносця, Єгорія, Юрія, Юріїв день. Це друге після весняного (5.05) свято, яке ще називають «холодним Юрієм». У давнину відзначали свято вовків.

Прикмети грудня

● Грудень холодний, сніжний та з вітрами — на врожай.

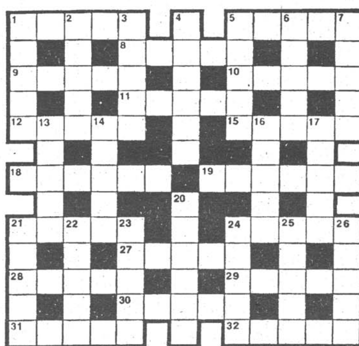
● Яскраві зірки взимку горять — на мороз.

● Хмари йдуть проти вітру — на сніг.

● Повітря над лісом посиніло — на тепло.

● Якщо вночі буде іній — удень сніг не йтиме.

Кросворд

По горизонталі: 1. У минулому — підприємець, постачальник солі в Україні. 5. Місто з'їздів київських князів. 8. Природна чи штучна водойма. 9. Болгарський цар. 10. Заслінка між водоймами. 11. Відомий італійський співак. 12. Яскраво-червона тканина. 15. Татарська флейта. 18. Річка в Черкаській та Кіровоградській областях. 19. Кочові семітські племена, пращури сучасних ассирійців. 21. Єврейська мова. 24. Князь, глава Тимчасового уряду в Росії в 1917 році. 27. Велотаксист. 28. Полтавський полковник, донощик цареві на Мазепу. 29. Давнє місто-фортеця на правому березі Дніпра для захисту від половців броду. 30. Персонаж поеми Т. Шевченка «Гайдамаки». 31. Сріблясто-білий метал. 32. Село на Київщині, спалене фашистами.

По вертикалі: 1. Живець виноградної лози. 2. Місто над Окою, що входило до Київської Русі. 3. Тетерів. 4. Символ влади козаків. 5. Гібрид жеребця й ослиці, який не дає потомства. 6. Водяний гризун. 7. Легендарна піснетворниця. 13. Тип почерку слов'янських літописців. 14. Група народів у США. 16. Місто, де відомий Софіївський парк. 17. Пушкінський персонаж — приблуда і вбивця. 20. Трагедія Шекспіра. 21. Роман Ф. Достоєвського. 22. Вимога «данини» з погрозами і терором. 23. Римський імператор. 24. Біблійний персонаж, якого воскресив Христос. 25. Вічнозелений низенький кущик. 26. Знаменита астраханська риба.

Відповіді до кросворда, надрукованого 27 листопада

По горизонталі: 1. Коляда. 4. Квітка. 7. Рамапітек. 9. Чвал. 10. Наст. 11. Сорос. 13. Острог. 14. Синька. 15. Іберія. 17. Андерс. 19. Ярило. 20. Малі. 22. Ікар. 23. Іванченко. 24. Леанка. 25. Аналой.

По вертикалі: 1. Кличко. 2. Ямал. 3. Аналог. 4. Кліроc. 5. Іден. 6. Абетка. 7. Растреллі. 8. Кальченко. 11. Софія. 12. Сирно. 15. Ізмаїл. 16. Яранга. 17. Албена. 18. Сарбей. 21. «Іван». 22. Іква.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311226.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України